

Да ўвагі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

ГУЧНАЯ СПРАВА

Ад сумы ды ад турмы

Адзін з найбагацейшых людзей
Беларусі — Віктар Шаўцоў —
застаецца ў СІЗА КДБ.
Калегі арыштыванага бізнесмена
набралі ў рот вады і адмаўляюцца
ад усялякіх каментарыяў.

Спартрэбілася адмашка кіраўніка дзяржавы, каб высветліліся хоць нейкія падрабязнасці арышту аднаго з найбагацейшых людзей краіны, аднаго з кіраўнікоў "Трастбанка" і фірмы "Белзарубежстрой" Віктара Шаўцова.

На прайшоўшай прэс-канферэнцыі Александр Лукашэнка адказаў на пытанне, якое датычылася лёсу вядомага бізнесмена, які меў дачыненне ці не да ўсіх "гаражых кропак" беларускага знешнеэканамічнага супрацоўніцтва — і ў Венесуэле, і ў Іраку, і ў Лівіі, і ў Сірыі... Пры гэтым з'яўляўся вельмі набожным чалавекам, за што атрымаваў медалі з рук Мітрапаліта Філарэта.

роткім: "Каментарыяў наконт справы Віктара Шаўцова мы не даём..."

Дык што ж здарылася? — Што датычыцца Шаўцова, то я толькі ведаю, што па ўсіх дзеяннях яго і іншых ўзбуджана крымінальная справа, — сказаў Александр Лукашэнка. — Звычайна шарагова крымінальная справа па крадзяжы, вываду грошай. Там яму прад'яўляюць прэтэнзіі і правапарушэнні ў Венесуэле... У сувязі з будаўніцтвам там аб'ектаў успыллі.

Калі мне далажылі па Шаўцоў і ўсіх яго дзеяннях — яго злачынствы, правапарушэнні ў эканамічнай сферы... Эканамічная сфера, урон нанес дзяржаве. Двухразова, трохразова памер грошай на стол — і пайшоў. Не залпаціць грошай — будзе сядзець у турме.

Мы датылефанаваліся і ў кампанію "Белзарубежстрой", і ў "Трастбанк" з пытаннем, што ж гэта за "іншыя" людзі, якія фігуравалі ў прамове прэзідэнта. Але абодва адрасы адказалі прыкладна адно і тое ж.

"Без каментарыяў", — адказалі ў кампаніі "Белзарубежстрой". Хаця на сайце прадпрыемства Віктар Шаўцоў дагэтуль значыцца генеральным дырэктарам. У "Трастбанку" на пытанне карэспандэнта "Народнай Волі" наконтактаго, ці былі арыштываны іншыя людзі, акрамя Віктара Шаўцова, адказаў таксама быў ка-

Пакуль сябры, супрацоўнікі, родныя Віктара Шаўцова ўпарта маўчаць, спадзеючыся, што чым цішэй — тым лягчэйшым будзе пакаранне, слова ўзяў Камітэт дзяржаўнай бяспекі. Першы намеснік кіраўніка Цэнтра інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ Беларусі Артур СТРЭХ паведаміў, што крымінальная справа была ўзбуджана ў дачыненні да шарагу топ-менеджараў ЗАТ "Белзарубежстрой" ашчэ ў кастрычніку бягучага года. Падставой для гэтага стала інфармацыя аб іх датычнасці да крадзяжы грошавых сродкаў, якія знаходзіліся на рахунок аднаго з банкаў. "Па паліцэйскім звестках, сума скрадзежных сродкаў перавышала 10 мільёнаў долараў. У дачыненні да Шаўцова абрана мера ўтрымання ў выглядзе заключэння пад варту, і зараз ён знаходзіцца ў СІЗА КДБ", — сказаў Артур Стрэх.

Антон ВІТАЛЬЕЎ.

У ТЭМУ

Старшыня КДБ Беларусі Вадзім ЗАЙЦАЎ паведаміў, што Шаўцоў не адзіны "пацярпелы" ў кампаніі барацьбы з карупцыяй, якую вядзе КДБ. "У бягучым годзе органы дзяржаўнай бяспекі ўзбудзілі больш п'яцідзесяці крымінальных спраў з прыкметамі карупцыйнага злачынстваў, іншымі органамі па нашым матэрыялах узбуджана 80 крымінальных спраў. Асуджана 44 чалавекі, 33 з іх — адказныя асобы, сярод якіх ёсць і тыя, хто меў высокую пасаду". Цікава, што Вадзім Зайцаў прызнаў: "Адназначна трэба разумець, што адной з асноўных прычын няўстойлівасці ўлады ў краінах Паўночнай Афрыкі стала карупцыя".

ДОСЛОВНО

Александр ЛУКАШЕНКО:

«Ну помогите, ничего страшного. Должна же быть у нас и оппозиционная газета»

Приглашение для участия в пресс-конференции Александра Лукашенко некоторые редакции негосударственных газет получили задолго до ее проведения. "Народная Воля" — буквально за пару дней.

Пресс-конференция транслировалась в прямом эфире не только по радио, но и по телевидению. Вечером телеверсию показали в записи. Широкий резонанс вызвала пресс-конференция у интернет-сообщества. А потому нет смысла давать полную стенограмму разговора президента с журналистами государственных и негосударственных СМИ. В то же время мы обязаны представить читателям "Народной Воли" в полном объеме диалог заместителя главного редактора газеты Марины Коктыш и Президента Республики Беларусь Александра Лукашенко.

Марина Коктыш: — Скажите, а вы бы могли отбросить какие-то личные злости, может быть, обиду... — Марина, у меня нет никакой злости к вам! Вы что? Я к вам очень хорошо отношусь, симпатичная девушка. Ну почему я на вас должен злиться? И вы сразу вот на меня: злость—злость... Нет у меня к вам злости, на вас!

— В таком случае могли бы вы прямо сейчас, сегодня или завтра поступить так, как поступил бы настоящий мужчина, как поступил бы политик, который якобы честно выиграл выборы и который ничего не боится? Отпустите Санникова, Статкевича... Вы милостью тех, кто воровал миллионы, а этих людей почему-то отпустить не можете. Вы говорите, что они обязательно должны упасть перед вами на колени и написать прошение. Неужели вам от этого будет легче?... Может быть, поддержат ваше решение и многие из тех, кто не является вашими поклонниками, сторонниками и посмотрят на вас как-то по-другому...

И еще я бы хотела уточнить: вы не раз говорили, что покинете президентское кресло, когда поймете, что вас не поддерживает большинство. Я бы хотела уточнить, а как вы это почувствуете? Ведь в стране нет независимого телевидения, оппозиция не бывает на Белорусском телевидении, в стране не работают независимые социологические центры. Принят закон "больше трех не собирается". Скажите, что должно произойти в стране, чтобы вы сложили с себя президентские полномочия, встали и сказали: "Я ухожу". Что еще должно случиться?

— Спасибо, Марина, за вопрос (вздыхает). Что касается отпустить... Наверное, вы прослушали ответ — дважды я отвечал на этот вопрос. — Я просто хочу понять, будет ли вам легче спать, если эти люди напишут...

— Чтобы понять, как я сплю — со мной надо спать! (Смех и аплодисменты в зале.) Понимаете? Но, извините, я не предлагаю это вам...

— Спасибо, я откажусь. — Поэтому, вы меня извините, что я так говорю... Какой вопрос, такой ответ, по крайней мере. Поэтому я ничего не могу в этом плане добавить. Это мое конституционное право и я вправе решать этот вопрос, так как я сочту нужным. Нравится вам это или не нравится. Ну я уже в более такой резкой форме, так сказать, отвечаю на этот вопрос. Если надо чего-то добавить, я могу добавить...

Что касается моей работы президентом: как только вы на выборах скажете "Нет Лукашенко!", завтра меня не будет!

— Да я три года говорю "Нет", а вы все здесь и здесь!

— Это вы лично. Вы мне тоже, может быть, в чем-то не нравитесь, однако вы в "Народной Воле" работаете, и "Народная Воля" выходит. И ничего. И когда мне докладывают о позиции Иосифа Середича, жесткой позиции, ну, ладно мужики, ну, всякое бывает. Ну так-сяк, человек. Я даже знаю, у кого он деньги просит, чтоб поддержать вас. Ну, помоги ему, говорю. Вы вот этого не знаете. Я говорю: ну помоги — бизнесменам. Ну помогите, ничего страшного. Должна же быть у нас и оппозиционная газета. А вы думаете почему-то, что я хочу вас все закрыть. Хотел бы, так бы закрыл! Вот. Поэтому отвечаю на ваш вопрос конкретно. Вы сказали: "Как только большинство". Вот большинство проголосует — скоро выборы, не волнуйтесь, — всё, завтра Лукашенко не будет. Как только проголосуют, никакие социологические опросы больше не скажут, чем конкретное голосование на выборах.

Что касается телевидения, социальных каких-то там исследований и принятых мер. Ну, во-первых, социальные исследования вы публикуете прежде всего в вашей газете. Их столько, что неофициальных меньше, вернее — официальных меньше, которые я получаю, чем вы публикуете. Откуда вы берете эти исследования, — не знаю... И порой вы публикуете те исследования или результаты исследований тех центров, которые у нас не зарегистрированы. А это уже нарушение закона. Мы тоже — я отвечаю на ваш вопрос, вы его задали, мы ж придерживаемся тактики и практики, как все журналисты — поэтому вы еще их и опубликовываете, и несете за это ответственность. Потому что вы незаконно, в данном случае, действуете. Но господь с вами. Это можно пережить.

Что касается последних решений по поводу сколько собирается — не собирается, ну, я понимаю, вы всегда

экстравагантны в этом — "больше трех не собираться". Я не считал и не считаю, наверное, правоохранительные органы тоже — сколько вас собирается. Но запомните: если вы будете нарушать закон и вам подобиные, вы будете нести ответственность! Персональную. Каждый. Я вам не позволю нарушать мир и порядок и стиль жизни других людей, которые привыкли видеть Минск спокойным городом. Вот меня не будет, будет кто-то другой, тогда вы с ними тусуйтесь тысячами, не работайте, ничем не занимайтесь. Ведь это уже было. 92-й, 93-й — на моих глазах. Ну и что? Ну до чего додумитесь? Ни денег не стало, ни страны не стало, ни продуктов питания — ничего не было. Даже по высокой цене. И я помню первый свой приезд на предприятие "Горизонт", где женщины, рыдая, цеплялись мне там: "Александр, тридцать долларов хотя бы зарплата". Я это помню. Вы это забыли, а может быть, это тогда еще и не было. Поэтому я этого в стране допустить не могу.

Извините меня, Марина. Может, вам — я знаю, что вам ничего не понравится из того, что я скажу. Даже если я скажу то, о чем вы думаете, вам не понравится. Ну... Есть и такие журналисты, стиль которых — ну такой. С этим надо мириться. Пока вы не преступаете закон, я стараюсь мириться...

ОТ РЕДАКЦИИ

Честно говоря, от Александра Лукашенко мы этого ждали все 17 лет. Не репрессий в отношении газеты, не изгнания в Вильнюс, Смоленск, не штрафов, не угроз закрытия, а поддержки. Если это искренне, то большое спасибо! И тут же обращаемся к тем же бизнесменам: где вы, а? Получили указание помогать "Народной Воле" — помогите, пожалуйста. Хотя бы рекламой. Ведь были годы, когда Вы не боялись размещать ее на страницах "Народной Воли". Так восстановим сотрудничество!

Так, "Народная Воля" нужна стране, нужна белорусскому народу. Будем вместе! Только таким образом мы построим новую Беларусь!

РОСПАЧ

Алесю Бяляцкаму не дазволілі развітацца з бацькам

Наталля Пінчук атрымала пісьмовую адмову на просьбу адпусціць яе мужа з Жодзінскага СІЗА на развітанне з бацькам. Адпаведная папера прыйшла з Дэпартаменту выканання пакарання МУС Беларусі.

24 снежня сэрца Віктара Усцінавіча Бяляцкага спынілася. Родныя Бяляцкага дабіваліся, каб яму далі развітанне з памерлым бацькам. Учора з раніцы Наталля хадзіла з адпаведнай заявай ў Генпракуратуру, але дзяржурны пракурор патлумачыў, што такой працэдурцы, як дазвол на развітанне асуджанага з бацькам, няма. Праўда, суд Першамайскага раёна ўчора даў новы дазвол на тое, каб Алесь Бяляцкі змог развітацца з бацькам. Згодна з пастановай суда, адказныя за выкананне прысуду органы — УУС Мінгарвыканкама, УУС Міннаблвыканкама і адміністрацыя СІЗА, дзе ўтрымліваецца Алесь Бяляцкі.

І ў выніку Наталля Пінчук атрымала канчатковую адмову з ДВП МУС Беларусі. Праваабаронцу не дазволілі быць на пахаванні.

Бацька Алесь Бяляцкага будзе пахаваны сёння на могілках у Светлагорску.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

АЛЬТЕРНАТИВНОЕ МНЕНИЕ

Так кто же развалил СССР?

Ответ адресуется в первую очередь Вячеславу Францевичу КЕБИЧУ, который в числе других "беловежских зубров" подписал документы о кончине Советского Союза, а теперь льет "крокодильи слезы".

Старую песню на новый лад исполнили недавно на Первом канале БТ главные лица и исполнители роли "экспертов" и исполнителей обвинения" виновников развала СССР известные высокопоставленные "жэсы": россиянин Александр Рущкой, украинец Леонид Кравчук и наш бывший неустанный "промоутер" российского рубля на территории суверенной Беларуси Вячеслав Францевич. Очередная агитационно-пропагандистская подделка "20 лет без Союза", шустро сварганенная уже при обновленном руководстве БТРК и выпущенная в свет, как это нередко бывает в практике работы нашего национального телевидения, с целью дальнейшего зомбирования и обольванивания незадачливого и легковерного электората, состряпана — что видно невооруженным глазом — по замшелым, изрядно поистертым лекалам, испытанным стандартам и схемам бывшего советского агитпропа.

Хотя и прошло после выше-названной телепередачи несколько недель, но я хочу разло-

жить все по полочкам. Первое впечатление — каждый из интервьюруемых старался изобразить и подать себя эдаким честным и благородным рыцарем без страха и упрека, которого пригласили в Вискулю незнамо зачем и почему... Каждый из "святой троицы" в своих комментариях к документальным кадрам и голосу диктора усиленно напирал на то, что главным виновником развала СССР был Горбачев. При этом, прозрачно намекая на то, что Михаил Сергеевич был, как им кажется, скорее всего... чуть ли не штатным сотрудником Госдепа США и тщательно "зашифрованным" осведомителем ЦРУ". А закулисный удилец Ельцин со всей бандой, закулисно договорившись с Шушкевичем, сбил их, невинных и кристально чистых, с панталюк, тайно подправив итоговый документ по результатам совершенно незаконного "саммита" в Вискулях. Сильно постаревший Вячеслав Францевич Кебич, чуть ли не со слезами на глазах, обжаловал на Шушкевича, который-де все знал о коварных происках Ельци-

на, но ему об этом не сказал перед тем, как настала пора подписывать фактически итоговый акт о развале СССР и создании СНГ. Такой вот детский сад получился: "Ах, какой бяка, этот Шушкевич! Какая "редиска"! Занял все песочницу в детсаду, спрятав от всех игрушки! А слабо было, милый Вы наш Вячеслав Францевич, тогда, в Вискулях, смело, по-мужски проявить характер, стукнуть кулаком по столу, послать того же Ельцина с Шушкевичем к такой матери и отказаться подписывать "преступный и позорный акт"? Чай, премьером, тогда были, Ваше благородие, а не каким-нибудь задрыпаным непростыхающим слесарышкой с Минского автозавода или дворником ЖЭС...

Всей "святой троице", пытавшейся изобразить из себя ангелов небесных, хотелось бы сказать: книжек побольше надо читать, товарищ! Тогда не будете попадать впрок, как кур во ши, сваливая все с большой головы на здравую. Имею в виду прежде всего потрясающий по своей правдивости и

Паведамленне Пасольства Германіі

Новая сістэма запісу для падачы заяў на атрыманне віз у Пасольстве Германіі ў Мінску

З 10 студзеня 2012 года візавы аддзел Пасольства Германіі ў Мінску пераходзіць на электронную сістэму запісу для падачы заяў на атрыманне віз праз інтэрнэт. Для гэтага трэба зайсці на сайт пасольства www.minsk.diplo.de, дзе будзе размешчана інфармацыя аб магчымых тэрмінах падачы дакументаў і зарэзерваваць прымальны для Вас дзень і дакладны час наведвання візавага аддзела.

Новая сістэма ўвядзіцца для таго, каб у будучым пазбегнуць вялікіх чаргаў у візавым аддзеле.

Выключэнне

Асобы, якія не маюць доступу да інтэрнэта, могуць пасяля 10.01.2012 г. угадныя час падачы дакументаў па тэлефоне (па аўтарках і чацвяргах з 09.00 да 11.00, пры гэтым магчымасць запісу па тэлефоне абмежавана і не ажыццяўляецца на больш ранні тэрмін, чым праз інтэрнэт).

Групам больш за 5 чалавек просьба запісацца для падачы дакументаў таксама па тэлефоне.

Запіс па новай сістэме будзе ажыццяўляцца бясплатна. Пры падачы дакументаў, як і раней, спганяецца толькі збор за апрацоўку заявы, што складае, як правіла, 60 еўра.

Пасольства Федэратыўнай Рэспублікі Германія ў Мінску. УНП 101166185.

РОСПАЧ

Алесю Бяляцкаму не дазволілі развітацца з бацькам

Наталля Пінчук атрымала пісьмовую адмову на просьбу адпусціць яе мужа з Жодзінскага СІЗА на развітанне з бацькам. Адпаведная папера прыйшла з Дэпартаменту выканання пакарання МУС Беларусі.

24 снежня сэрца Віктара Усцінавіча Бяляцкага спынілася. Родныя Бяляцкага дабіваліся, каб яму далі развітанне з памерлым бацькам. Учора з раніцы Наталля хадзіла з адпаведнай заявай ў Генпракуратуру, але дзяржурны пракурор патлумачыў, што такой працэдурцы, як дазвол на развітанне асуджанага з бацькам, няма. Праўда, суд Першамайскага раёна ўчора даў новы дазвол на тое, каб Алесь Бяляцкі змог развітацца з бацькам. Згодна з пастановай суда, адказныя за выкананне прысуду органы — УУС Мінгарвыканкама, УУС Міннаблвыканкама і адміністрацыя СІЗА, дзе ўтрымліваецца Алесь Бяляцкі.

І ў выніку Наталля Пінчук атрымала канчатковую адмову з ДВП МУС Беларусі. Праваабаронцу не дазволілі быць на пахаванні.

Бацька Алесь Бяляцкага будзе пахаваны сёння на могілках у Светлагорску.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

АЛЬТЕРНАТИВНОЕ МНЕНИЕ

Так кто же развалил СССР?

Ответ адресуется в первую очередь Вячеславу Францевичу КЕБИЧУ, который в числе других "беловежских зубров" подписал документы о кончине Советского Союза, а теперь льет "крокодильи слезы".

Старую песню на новый лад исполнили недавно на Первом канале БТ главные лица и исполнители роли "экспертов" и исполнителей обвинения" виновников развала СССР известные высокопоставленные "жэсы": россиянин Александр Рущкой, украинец Леонид Кравчук и наш бывший неустанный "промоутер" российского рубля на территории суверенной Беларуси Вячеслав Францевич. Очередная агитационно-пропагандистская подделка "20 лет без Союза", шустро сварганенная уже при обновленном руководстве БТРК и выпущенная в свет, как это нередко бывает в практике работы нашего национального телевидения, с целью дальнейшего зомбирования и обольванивания незадачливого и легковерного электората, состряпана — что видно невооруженным глазом — по замшелым, изрядно поистертым лекалам, испытанным стандартам и схемам бывшего советского агитпропа.

Хотя и прошло после выше-названной телепередачи несколько недель, но я хочу разло-

жить все по полочкам. Первое впечатление — каждый из интервьюруемых старался изобразить и подать себя эдаким честным и благородным рыцарем без страха и упрека, которого пригласили в Вискулю незнамо зачем и почему... Каждый из "святой троицы" в своих комментариях к документальным кадрам и голосу диктора усиленно напирал на то, что главным виновником развала СССР был Горбачев. При этом, прозрачно намекая на то, что Михаил Сергеевич был, как им кажется, скорее всего... чуть ли не штатным сотрудником Госдепа США и тщательно "зашифрованным" осведомителем ЦРУ". А закулисный удилец Ельцин со всей бандой, закулисно договорившись с Шушкевичем, сбил их, невинных и кристально чистых, с панталюк, тайно подправив итоговый документ по результатам совершенно незаконного "саммита" в Вискулях. Сильно постаревший Вячеслав Францевич Кебич, чуть ли не со слезами на глазах, обжаловал на Шушкевича, который-де все знал о коварных происках Ельци-

на, но ему об этом не сказал перед тем, как настала пора подписывать фактически итоговый акт о развале СССР и создании СНГ. Такой вот детский сад получился: "Ах, какой бяка, этот Шушкевич! Какая "редиска"! Занял все песочницу в детсаду, спрятав от всех игрушки! А слабо было, милый Вы наш Вячеслав Францевич, тогда, в Вискулях, смело, по-мужски проявить характер, стукнуть кулаком по столу, послать того же Ельцина с Шушкевичем к такой матери и отказаться подписывать "преступный и позорный акт"? Чай, премьером, тогда были, Ваше благородие, а не каким-нибудь задрыпаным непростыхающим слесарышкой с Минского автозавода или дворником ЖЭС...

Всей "святой троице", пытавшейся изобразить из себя ангелов небесных, хотелось бы сказать: книжек побольше надо читать, товарищ! Тогда не будете попадать впрок, как кур во ши, сваливая все с большой головы на здравую. Имею в виду прежде всего потрясающий по своей правдивости и

только дорвался до поста Генерального секретаря ЦК КПСС. В этом кресле он благополучно "просидел" почти двадцать лет. За это время его подкосили не только годы, но и пагубные привычки, всевозможные болячки. Теперь оцените, дорогие читатели, слова Крючкова о Брежнев после беседы с ним в 1974 году по случаю назначения автора начальником разведки, куда дураков, случайных людей, не назначали: "За столом сидел совершенно больной человек, который с трудом поднимался, чтобы поговорить со мной, и долго не мог отдышаться, когда после этого буквально рухнул вперед в кресло. Андропов громким голосом представил меня. Брежнев в ответ только и сказал: "Что ж, будем решать". Я произнес несколько слов в порядке заверений, и на этом официальная часть процедуры была закончена. Прощаясь, Леонид Ильич снова кое-как встал, обнял меня, пожелал всего доброго и даже почему-то прослезился".

(Окончание на 3-й стр.)

НУ И НУ!

Ой, и врет Калина...

"Из-за громких скандалов как внутри партии, так и между ними "несогласные" не смогли накануне организованно провести митинг на проспекте Сахарова в Москве. На акцию — она анонсировалась как многотысячная — пришли лишь сотни..."

Крадзяжы ў крамах накрылі Беларусь

Статыстыка «грызе» прыкрымі фактамі — беларусы ўсё часцей выносяць прадукты з крамаў.

Крадуць усё: ад цукерак да кніг

— Мужчына, прайдзіце з намі, — тонам запраўскага чалавека ў цывільным звернуўся да мужа ахуюнік гледзюскаўтара "Европт".

Канфлікт унік падчас сумеснай працы на ферме. Жанчына пакрыўдзілася на тое, што яе муж так і не дапамог ёй прыбраць гаспадарчую пабудову. Яна сказала пра гэта ў даволі рэзкай форме ўжо дома.

— Крадзец з крамы — своеасаблівае практыкаванне ў нябачнасці, — адкрыў "Народнай Волю" сакрэты "майстэрства" крамавы "нясун" Васіль. — Галоўнае тут — ацаніць стан сістэмы бяспекі і знайсці яе слабыя бакі. Потым проста робіш так, каб прадмет "зубіўся", і зліваешся з натоўпам.

Практыкаванне ў нябачнасці

— Не заўжды людзі крадуць ад недахопу грошай, прызначаюць ахуюнік мінскай крамы "Соседні" Алег. — Сустрэкаюцца і тыя, для каго крадзеж — сродак экстраэмальна адпачнуць.

АФІЦЫЙНА

Адказваць прыйдзеца і за шакалад, і за каньяк

Калі чалавек скураў у краме прадуктаў на суму менш як 350 тысяч, то ён трапляе пад артыкул Адміністрацыйнага кодэкса. За "дробны крадзеж" вызначаны штраф ад 10 да 30 базавых велічынь ч адміністрацыйны арышт.

Марыя МАЛЕВІЧ.

КРЫМІНАЛ

Намахляваў на мільярд

Мужчына браў шалёныя крэдыты на імя іншых людзей.

З 2009 года жыхар Мазыры "браў на працу" гараджан і жыхароў раёна. Насамрэч, мужчына завалодаў іх пашпартамі і атрымліваў крэдыты. Устаноўлена, што так махляр зарабіў каля мільярга беларускіх рублёў.

Спаліў хату, каб пазлаваць жонку

У Навагрудскім раёне мужчына "нараўнаваў" на 16 мільянаў рублёў.

Канфлікт унік падчас сумеснай працы на ферме. Жанчына пакрыўдзілася на тое, што яе муж так і не дапамог ёй прыбраць гаспадарчую пабудову. Яна сказала пра гэта ў даволі рэзкай форме ўжо дома.

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку

Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

У медыцынскую ўстанову Асіповіч даставілі адразу двух чалавек. Мужчына нічога мог стаяць на нагах, а вось яго сяброўка засталася ў выцвярэзніку. Сапраўдны джэнтльмен збегаві дахаты за грашыма для ўплаты штрафу і застануе чакаць сваю каханую. Выдавочна, каб кампенсаваць выдаткі на штраф, мужчына сцігнуў са стала мабільны супрацоўніка ўстановы.

Дзяжурны медвыцвярэзніка зразумее, што разам з салодак парачкай "сышоў" і яго тэлефон, і данаў зладзея. Зараз кавалеру пагражае да чатырох гадоў пазбаўлення волі.

Брат супраць брата

Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

Брат супраць брата

Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Марыя МАЛЕВІЧ.

АЛЬТЕРНАТИВНОЕ МНЕНИЕ

Так кто же развалил СССР?

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Незадолго после этой "процедуры" Крючкову пришлось присутствовать при телефонном разговоре с Устиновым, во время которого Андропов, делая впечатлениями об этом визите к генсеку, с грустью заметил: "Продолжать и дальше управлять страной в таком состоянии он уже не может физически".

Тогда, в 70-х, в СССР требовались как воздух смелые практические меры и решения руководства страны по коренной перестройке всей жизни общества, особенно экономики, где главенствовал, давил на все и вся, обдирая до нитки страну и все слои населения, зловещий военно-промышленный комплекс в незащищенном, губительном для СССР соревновании с ненавистной Америкой, таким же ненавистным НАТО.

Кроме недюжинных писательских талантов Леонид Ильич слыл заделанным охотником, немало "государственных" часов и дней проводил (с ближайшим окружением, вестим!) на специальных охотничьих угодьях. Кроме обширной коллекции охотничьих ружей генсек имел, в сущности, в своем распоряжении некий частный гараж из дорогих, престижнейших в то время и наших, и зарубежных марок легковых автомобилей. Так вот, об охотничьей страсти генсека. Именно она прежде всего характеризует Брежнева как человека, меньше всего заботящегося о государственных делах.

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

Брат супраць брата

Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

Страна. На деле же просто дискредитировали КПСС как "руководящую и направляющую силу советского общества", как "ум, честь и совесть эпохи". Все честные, разумные советские люди, не запертые разнузданной официальной пропагандой, ежедневно лицезрея вожда на телеэкранах, слыша с трудом произносимые им сложные слова из политического лексикона (особенно, если в них имелись шипящие звуки), конечно же знали или догадывались о неприглядном морально-этическом, профессиональном облике и уровне представителей высшего руководства СССР. И теперь, живя в другом государстве, хорошо знают, от чего и как исподволь, если можно так сказать — эволюционно разрушалась и рассыпалась на куски великая держава.

В конце пятидесятых годов в разных городах вспыхивали волнения по всевозможным поводам. Чаще всего они были направлены против действий милиции, но иногда толпы громили и помещения райкомов и горкомов партии. Потом массовые беспорядки стали возникать чуть ли не каждый год, и в них втягивались тысячи людей. Нередко в наведении порядка участвовали подразделения Советской армии.

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

Брат супраць брата Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

рукой. Не потому ли, что Леонид Ильич, в бытность его первым секретарем ЦК КП Молдавии, дружил со Щелоковым семьями?

Крючков в своем двухтомнике как бы между прочим признается, что "в стране созрели потенциальные условия для роста социальной напряженности". Но Бобков сие замечание более широко конкретизирует: "В конце пятидесятых годов в разных городах вспыхивали волнения по всевозможным поводам. Чаще всего они были направлены против действий милиции, но иногда толпы громили и помещения райкомов и горкомов партии. Потом массовые беспорядки стали возникать чуть ли не каждый год, и в них втягивались тысячи людей. Нередко в наведении порядка участвовали подразделения Советской армии..."

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

Брат супраць брата Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

Брат супраць брата Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

добивался тогда срочного "ввода" российского рубля на территорию суверенной Беларуси? Вопросы с подвохом, конечно, но уж извините: известный журналистский прием...

Почему пришел, явился миру Горбачев? Потому, думаю, что того желали небеса, само Божье Провидение и благословение. Страна устала от затхлои, закаменевшей брежневщины. Людям, народу смертельно хотелось свежего кислорода, срочных и основательных перемен (вспомните знаменитую песню Виктора Цоя!). И главное — новое, динамичное, молодежное, без старческих морщин и шепелявых, нудных, пустопорожних речей симпатичного человека на высшем государственном посту. Новую, нестандартную, умющую говорить без бумажки личность. Которая не боялась бы выйти на улицы или на площадь в гущу, в круг протеста, не специально подобранных и выставленных людей, просто и внятно, по-человечески поговорить с ними по душам, выслушать напрямую их жалобы, заявления, пожелания, просьбы, критику в адрес власти... Казалось, сама матушка-история, сжалившись, нашла и послала в Кремль бывшего кубанского комбайнера!

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

Брат супраць брата Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Гісторыя, якая адбылася ў адной з вёсак Воранаўскага раёна, прасякнута сапраўдным шокспіраўскім запалам. Які ў казцы — жылі два браты, старэйшы — разумны ды паслухмяны, а малодшы — не толькі цягнуўся да бутэлькі, дык яшчэ і да крыміналу прычыніўся. Каб пакрыць шкоду — малодшы разам з падзельнікам абрабаваў якуюсьці краму, — было вырашана прадаць нешта каштоўнае. А каб прадаць нешта каштоўнае, трэба спачатку нешта каштоўнае... Не, не набыць, а скрасці.

«Падпрацаваў» у выцвярэзніку Мужчына не пасаромеяўся скрасці мабільны тэлефон у чалавека, які дапамагаў яму ў медвыцвярэзніку.

Брат супраць брата Нагодой для сямейнага канфлікту, які можа скончыцца турмой для аднаго з фігурантаў, стаў камп'ютар. Браты не змаглі падзяліць тэхніку.

Александр ОЛЬХОВИЙ, ветеран Вооруженных сил.

Я ПРЕДЛАГАЮ!

Специальные новости для президента

Я пенсионер и не имею возможности покупать мясные продукты по сегодняшним ценам. Как выход из положения, я для варки холодца и бульона использовал куриные шеи и куриные лапы — "радость пенсионера".

Куриные лапы хороши тем, что приговоренные блюды из них в первую очередь укрепляют у стариков хрящи и суставы, получается прозрачный холодец и прекрасное заливное.

Но вот беда — эти самые куриные лапы давно исчезли с прилавков магазинов в нашем городе Молодечно. В связи с этим обращаюсь к вам с просьбой, выясните, куда это подевались из продажи эти самые куриные лапы — неужели и на этот продукт чиновники наложили руки?

Кроме этого, обращаюсь к вам с просьбой: напомните главе государства о том, что в цивилизованном мире при получении сверхдоходов методом многократного повышения цен на продовольствие организуются магазины для богатых и бедных.

Вообще, воспользуйтесь, уважаемая редакция газеты "Народная Воля", опытом украинских коллег и заведите на страницах газеты рубрику "Специальные новости для президента"

Валентин Александрович ПРИСАЖНЫЙ, житель г. Молодечно.

ОТ РЕДАКЦИИ

Уважаемый Валентин Александрович! Резонное предложение подкинули вы нам. Подумаем. Возможен, в следующем году на страницах "Народной Воли" и появится предлагаемая вами рубрика.

ДИАГНОЗ

Такой пропаганды и при Сталине не было

Здравствуй, уважаемая газета "Народная Воля"! Прочитал я в газете за 16 декабря статью Светланы Калининской "Имя нарицательное" и полностью с ней согласен.

Тимофей ПОПРУГА.

В МИРЕ МУДРЫХ МЫСЛЕЙ

Джордано БРУНО (1548—1600 гг.)

"Обыкновенно не возвышают достойных и добродетельных людей, ибо государю кажется, что эти люди не будут иметь повода так благодарить его, как получивший возвышение низкий человек или плут, принадлежащий к подонкам общества."

А КАК У НИХ?

Российские выборы — своими глазами

Наш соотечественник наблюдал за прошедшими недавно в Российской Федерации парламентскими выборами непосредственно в России, в Ханты-Мансийском автономном округе. И решил поделиться своими наблюдениями с читателями.

Парламентские выборы в России прошли, разгравившиеся страсти потихоньку утихают.

Впечатления от этой кампании у меня неоднозначные. С одной стороны, многочисленны акции протестов в Москве по поводу фальсификаций выборов, с другой — личные наблюдения за ходом избирательной кампании, которые не подтверждают информацию о манипуляциях с результатами голосования в одном конкретном регионе — Ханты-Мансийском автономном округе (ХМАО). Но Россия большая, регион регион рознь.

В ХМАО партия "Единая Россия" получила чуть более 41% голосов избирателей. Хотя избирательный штаб партии "Единой России" ставил себе задачу набрать порядка 60—65% голосов избирателей, чтобы остаться на уровне результата 2007 года — прошлых парламентских выборов.

Несмотря на то что значительно выросло качество жизни в этом регионе, где практически на всех уровнях правят представители ЕР.

Кстати, в самом Ханты-Мансийске победила ЛДПР, и в целом по округу она заняла второе место, набрав 22% с хвостиком, что является косвенным подтверждением того, что в округе выборы не фальсифицировались.

В чем успех ЛДПР в этом округе? Не поверите: в том, что правящая партия "Единая Россия" проводит достаточно гибкую национальную политику, а в округе проживает довольно большое количество представителей разных национальностей. Только в городе Лангепасе около 30 местных национальных общественных объединений. И в поддержку этих объединений, на их развитие выделяются значительные ресурсы, так же как и на поддержку коренных народов Севера.

А сплавяное население чувствует себя в чем-то ущемленным. Считают, что выходы из кавказских и среднеазиатских республик отбирают их рабочие места, получают льготное жилье и другие блага, потому что их семьи, как правило, многодетные. А у ЛДПР основной лозунг "Мы за русских!". В целом они больше упор ни на что не делали, не считая набора маргинальных требований. И эта партия открыто пропагандировала, что нужно уста-

новить гегемонию русских в России и все приоритеты отдавать только им. По своей сути такие информационные вбросы формируют у населения рост соответствующего идеологического предпочтения, а именно фашизма. Это делается в России уже на протяжении не менее десяти лет, и соответствующая тенденция идет по нарастающей. А это уже серьезный звоночек для правящей российской элиты, если она, конечно, действительно думает о будущем своей страны, а не закичивается на борьбу с либеральной интеллигенцией.

Партия КПРФ и "Справедливая Россия" больше раскручивали тему коррупции и предлагали народу всевозможные меры по увеличению социальных выплат населению со стороны государства. Но вряд ли с таким слоганом можно было победить в Ханты-Мансийске. Дело в том, что сегодня социальные выплаты в России не чета белорусским. Например, по мощности, эквивалентную почти 1500 долларов США, ежегодно могут получить российские семьи с низким прожиточным уровнем, имеющие детей. Так вот с низким, по российским меркам, уровнем жизни, наверное, в Беларуси проживает около 90% семей.

Кроме того, в России достаточно много различных социальных выплат вплоть до льгот по оплате коммунальных услуг... Безусловно, пока Российская Федерация — несвободная страна с позиции Западных демократических стран. Российская правящая элита зачитала политическое пространство от неудобных партий. Создало, по их мнению, управляемую оппозицию. Но со временем эта оппозиция превратилась в жестких оппонентов партии "Единая Россия".

Прошедшая избирательная кампания показала, что оппозиционные партии в своей пропагандистской работе объединились и наносили мощные информационные удары по правящей партии, не стесняясь при этом в выражениях. На мой взгляд, Россия, по сравнению с Беларусью, значительно более свободная страна. И если бы были фальсификации в отдельных регионах, то здесь прямая вина оппозиционных партий. Потому что в отличие от Беларуси в избирательные комиссии всех уровней включают представителей оппозиционных партий и даже по одному от всех, а от каждой партии. Кроме того, каждая партия может выдвинуть по одному представителю в избирательную комиссию с правом совещательного голоса, а в дополнение — еще и наблюдателя, который в состоянии действительно контролировать подсчет голосов, а не просто сидеть на задворках избирательного участка.

Да и в России никто не мешал оппозиции выстраивать информационно-агитационную работу. Если бы с таким жестким информационным пакетом, какой был у российской системной оппозиции, на выборы пошла белорусская оппозиция, то правящих в Беларуси управленцев кондраты хватили бы после первого же вброса. А еще в России есть независимые телевидение, радио, газеты, где широко представлена альтернативная правящая точка зрения.

Вывод, который я сделал после парламентских выборов в РФ, — Россия сегодня на распутье. Она может выбрать цивилизованный путь развития и стать составительницей западного мира, а может пойти в своем развитии по белорусскому сценарию. Что будет выбрано, покажет время.

Александр ЦЫНКЕВИЧ, собственный корреспондент "Народной Воли".

МНЕНИЕ

Это «просвещенный путинизм»

Неужели российская псевдодемократия так уже далеко ушла от нашей? В России такой же строй, только, возможно, менее одиозный. Так сказать, "просвещенный путинизм". Я не хочу принижать гражданскую позицию Пивоварова, Тахменова и других российских телевизионщиков, но буду сомневаться в профессионализме телевизионного начальства, но я уверен, что более-менее объективное освещение митинга на Болотной площади стало возможным из-за отшатнувшейся власти.

Почему же российская власть вдруг так подобрали? Ничего иного, только тактические соображения. Начавшаяся в стране избирательная президентская кампания остановила карающий меч. Дальнейшая жестокость могла привести к срыву выборов или к крайней мере негативно повлиять на их результат. Не последнюю роль играет желание выпустить "пар" — протестное недовольство. Опыт у руководства России есть. Так было сделано применительно к нашей стране. Заранее, за несколько месяцев до выборов, на российский канал был выпущен компромат на Лукашенко — фильм "о крестном батюшке". Проект удался. С одной стороны, приструнили своего "подельника", с другой — лишили воз-

можности использовать факты в избирательной кампании. Говорит о том, что "просвещенные" российские власти "белые и пушистые", не прикидываются. Волки в овечьей шкуре. И последнее. Наш "начальник", я уверен, глядя на экран телевизора, вряд ли ехидничал. Мне думается, что просто усилился его постоянный страх от возможности распространения "российских заразы" на Беларусь.

Ваш постоянный читатель — Э.И. ВАСИЛЬЕВ.

Минск.

ТАКОЕ ЖЫЦЦЕ

Пажар

Адам Лубаноўскі (імяны людзей і назва населенага пункта па пазыха прычынах змяненні) вярнуўся з работы, калі жонка Кацярына ўжо гатавала вячэру. На двары была палова кастрычніка, але цяпло ў кватэрах яшчэ не ўключалі. Мясцовае краўніцтва лыхыла, што яшчэ не вельмі халадна, каб марнаваць паліва, праўда, у Верніцкай пасялковай балніцы ды ў школе батарэй ўжо былі цёплыя.

Во, як прыёма пахне! — пахваліў Адам жонку за кулінарнае майстэрства. — Зараз павячэраем, а заадно і пагрэёмся. Я тут што-кольвечы прыкуліў.

Эн дастаў з унутранай кішні куртку бутэльку таннага віна і паставіў на стол.

Лішняе гэта, — незалюбіла Кацярына. — І так грошай ад зарплаты да зарплаты ледзь хапае, а ты яшчэ чарніла прывалок.

— Я ж кажу, пагрэцца. А грошай вам, бабам, век не хапае, колкы ты ні зарабляй.

Пра тое, што Адам Лубаноўскі, так бы мовіць, не прасіў чарку міма рота, у пасёлку ведалі ўсе, але дадому ён віна яшчэ ніколі не прыносіў, піў з сябрукамі дзе прыйдзецца.

Кацярына паставіла на стол вячэру і, раз ужо такая нагода, дастала з буфэцкіка чаркі. Наліваў Адам. Эн шчодрой рукой адмерваў пароху сабе і жонцы. Тая спачатку адмахвалася ад таго нясмачнага пітва, а потым выпіла поўнаеўнота. Ад другой ўжо не адмаўлялася.

Не паспелі яны як след закусіць, як са школы вярнулася дачка Вераніка. Пасля заняткаў яна хадзіла на розныя гурткі і вярталася зацема.

Замерзла? — спачувальна прамовіў бацька. — Ідзі і ты паграйся.

Эн наліў дзвючынцы-дзе-вядзіцлянцы паўчаркі віна. Маці не прычыла, бо ёй ужо захарашла і пацілгела.

— А што тут умець? — закусваючы выпітае, прамовіла Вераніка. — Мы з аднакурснікамі ўжо не раз куплялі віно, каб пагрэцца і павесіліцца. Яшчэ ў мінулы годзе пачалі. Праўда, пілі мала, каб бацькаў не заўважылі, бо потым клопаты не абярэжыш.

Паелі і сагрэліся ўсе, але адной бутэлькі віна аказалася мала, і Адам, накінуўшы на плечы куртку, падаўся ў магазін, што было размешчана на першым паверсе іхняга дома.

З таго часу вячэры з віном у сям'і Лубаноўскіх сталі змяняць той традыцыяй. Зімой нібыта грэліся, але нават і калі прыйшла вясна ды наукола стала горача, яны гэтай традыцыі не парушылі. У выніку такіх застоўляў Вераніка з горам папалам закомчыла пачаўшую школу. У 10-ы клас яе настаўнік не ўзяў, што называецца, сцягнуў сталі супраць гэтага ўсе да аднаго.

У нас і так праблем хоць адбываўся, а тут яшчэ з малалетніх алкагалікаў вальдзідае, — рэзонна заўважыў дырэктар. — Няхай ідзе на ўсе чатыры бакі.

І Вераніка пайшла. Толькі не на ўсе чатыры, а на адзін: у раённым гарадку, што быў недалёку ад пасёлка, яе прыгэў ля сябе адзінокі пажылы прадпрыемальнік. Нібыта за служанку трымаў, але ўсе вакаліца ведала, якую службу там несла дзяўчына.

Днём, калі гаспадар ад'язджаў з дому па справах, Вераніка збіралася сабе падобных, і яны наладжвалі такія оргі, што ў людзей, якія гэта бачылі і чулі, валасы на галаве ўставалі дыбам. Спачатку той прадпрыемальнік не слухаў людскіх кінаў і нараканняў, але потым сам пераканаўся, і заместы разбэшчаную кампанію ў сабе разгар вясёліцы. І ён прагнаў усіх прэч.

З тым ліку і Вераніка. Падацца ёй не было куды, бо рабіць нічога не ўмела і не хацела. Вярнулася ў бацькоўскую кватэру, дзе п'яні-гуляні да таго часу да сяганулі, можна сказаць, свайго апошняга. Бацькі нідзе не працавалі, бо іх адкульсё праганялі з шчырае пакапанне Бахусу. Найдаўжэй маглі патрымацца да першай зарплаты ці авансу. А потым пілі і прагуляўшы. З імі стараліся як мага хутчэй развітацца, хоць рабочых рук у пасёлку не хапала.

Адам з Кацярынай жылі тым, што збіралі бутэлькі, а потым здагаліся шантажыраваць таго пажылога прадпрыемальніка, маўляў, калі не будзеш плаціць грошай, то напішам у міліцыю заяву, што ты займаўся любішчамі з нашай непаўнагадовай дачкой. А за гэта па лыйсай галаве не пагладзяць. І той чалавек кожны месяц плаціў ім грошы, нібыта зарплату, справядліва палічыўшы, што, як кажа народная прымаўка: "Бойся быка спераду, каня ззаду, а дурня з усіх бакоў".

Мала таго, што пілі ўсёй сямейкай, то яшчэ і курылі. І аднойчы кабета з суседняга дома, якая ўстапа ночку паціць вады, убачыла ў акне зарыва. З жахам яна зразумела, што гарыць кватэра Лубаноўскіх. Стаяла лета, акно яны нанач не зачынілі, можа, па п'яні не да таго было, і паломы ўжо шугала вонкі, лізала сцяну той кватэры, што была па-

верхам вышэй, распаўзалася ў бакі, нібыта шчупальцы вогненнага спрута. Яна кінулася выклікаць пажарных, будзіць лядомей. Пазваніла ў "хуткую дапамогу", хоць мела мала надзеі, што нехта яшчэ застаўся жывы ў такім пажары.

І сапраўды, у жывых не засталася нікога. Адам і Кацярына абгаралі да такой ступені, што іхнія трупы цяжка было апазнаць. Відэць, менавіта з іхняй спальні ўсё і пачалося. А Вераніка проста задыхнулася ў дыме.

Пасёлка доўгі час быў у шоку ад такой трагедыі. Людзі пераказвалі адзін аднаму жудасныя падрабязнасці, уносілі свае версіі. Толькі ўсе сыходзіліся на адным: сям'я загінула з-за алкагольнага пажару, які пацяўся шмат гадоў таму і разгарнуўся, набіраў сілу, каб знішчыць і людзей, і маёмасць, нажытую нялёгкай працай. Усё, як кажуць, пад корань...

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ. Гродзенская вобласць.

КАЛОНКА АЛЕСЯ НЯЎБЕСЯ

Што народу болей міла: самагон або «чарніла»?

Ураду трэба легалізаваць самагон, і турызм пачне развівацца ў Беларусі бурнымі тэмпамі, а валюта пацячэ ў краіну, — так лічыць амерыканскі эксперт Вэйн Энгель.

Неяк васьнежскай парою К нам прыхаў з-за мяжы Немец Ганс. І меў ён зброю: Патранташ і два ружжы. Ды зусім не ваюнічы, Як у продкаў, быў намер. Ганс — заўяты паляўнічы, І яго цікавіў звер. Эн працуў, што ў нашым краі Звера — хоць касой касі: Вепрукую блукаюць зграі, Ходзяць стаямі ласі. Немец Ганс не браканырыць Выбраўся ў няблізкі свет. Меў належныя паперы, Грошай выплаціў без меры За ліцэнзію — як след. Каб было пабольей шансаў Атрымаць здабычу ў нас, Быў прыстаўлены да Ганса Лепшы егер — Аланас. "Звязка" гэтая хадзіла Па імшара да цямна.

Шчэ і праўда дасць ён веры, Што народны наш напой — Сапраўды "кампот чарвівы", Што не лезе немцу ў рот, І народ наш — ці ж не дзіва? — Бырла жлуціць сотні год. Хай яго хлябкоць чарці! Немец — гоць жа як-нікак... Я прыхоўваю да смерці Самагонкі добры глян. Помню, як піла з ахвотай Немчура пад час вайны... Да мяне хадзіла ўпотаў... Кожны выпіць не дурны... Глян той там, пад памасніцай У прыстоўцы-катуку. Пляшкі гоціць, каб напіцца... Дык адлі адульці крыку... Могам сын прыняў "наводку", Там — нага, другая — тут. Ганс, культуўшы чарку ў глотку, Пальмяныя усклікнуў: — Гут!

І нарэшце, што не дзіва, Ганс застрэліў кабана. Праз якія дзве гадзіны Увайшлі яны Ля здабытае дзіныны, Сакавітай свежыны. Селі ў хаце Аланаса, Распусцілі паясы. Пахам смажанае мяса Казытала ім насы. Ды вядома, што без чаркі Наваў мёд — бы ў горле колі... Уладальнік гаспадаркі Пляшку выставіў на стол. То была гарэлка з крамы. Як належаў, ёсьць акцыя, Ёсьць і градусы, і грамы... Ганс чамусьці тварам скіс. — Я дзяржаўныя напой Не ўжываю ўжо даўно. Ёсьць і ў нас пітво такое, Ды абрыдла мне яго. Многа ездзіў я са стрэльбай, Шмат лабачуў я краін, І заўжыў, каб розны хмель быў, Ужываў напой адзін.

Самогон у вас — як трэба, Добра ідзе, адзначаць трэ... Відавочна, з жыта-хлеба — Цукар горла не дзярэ... "Павалілі" тую пляшчу За гадзіну. Мо й хутчэй... Сьну даў Кірэй адмашку: — Так і быць, вазьмі яшчэ... Ганс — на сёмым небе проста, З ланцуга сарваўся ён — Піў і піў... І ўзносіў тосты За Кірэю самагон. Ганс упіўся аж да трансу, Тлумна зыркаў, як саван. А назаўтра — цу! — у Ганса Не балела галава. Шчыра ён выказаў дзеду: — Пахмала няма — ані! Я, дэльбог, яшчэ прыеду! Свайкі шыпнас, стары, гані... Ні словічыка, ні чаца Не крапуў так душу! Потым — поціск рук гарачы, Ганс падаўся на шак. Пэўна ж, праз паўгода недзе, У наступную вясну, Немец зноў да нас прыедзе, Еўра прывязе ў казну. Гэта стане завядзёўнкаяй, Бо вядома, што цяпер Ганса наша самагонка Болей вабіць, чымся звер.

Той, што п'е народ мясцовы, Што найбольш яму ўспадоб. Іншы піць я не гатовы — Хоць пусці мне кулю ў лоб. Эн, напой, бывае ўскі — Тут, як кажуць, я ўжо спец. Мне словіцую славакі Шчодрэ булькілі ў карэц. Ну а ў Грўзіі — іначай. Там мяне мясцовы люд Частавяў калісьці чайай. Думаў, будзе мне "капут"... Хлебасольныя балгары Налівалі што ні дзень Ракію. Падобнай "гары" Болей я не піў нідзе... Дык налі мне лелеі, дружа, Той напой, што ваш народ Паважае, любіць дужа, Залівае часта ў рот. Ананас напружыў розум — Клёпкі сціпліны свае... — Люд не любіць быць цвярозым, Што гарыць — усё ён п'е. А найбольш жа — "чарніла", Вось любімы наш напой! Эн мацуе нашы сілы, Ляцця, мовіць так, ракой. Бы ў бульдога, ў Ганса хватка, Смага пярскае з вачэй. — Дык чаго ж марудзіш, братка? Налівай яго хутчэй! Да "чарніла", як да мяса, Немец маў інтарэс. Егер у свае запасы, Што ў кладовіцы меў, палез. Бырла ён набульчаву гоцю. Ганс глынуў і верне нос: — Тут няякаснае штосьці... Прабрэў, крый бог, панос... І якраз скажаць дарэчы: Там, у хаце, ля дзвярэй, Коці грэў-лячуху на печы, Стогадовы дзед Кірэй. Быў ён бацькам Аланасу І надужым стаў цяпер. Дзед ляжаў, маўчаў да часу І нарэшце не сцярпеў: — Ну скажы мне: на халеры Поіш немца той бурдой?

Родам я з глыбіні-вёскі, Дзе заўжыў, спакон вякоў Самагон старадажджкі Быў пітво для мужыкоў. Дый жанкі парой як лекі Ужывалі той пяршак. (Люд не ведаў пра аптэкі, "Доктар" — самагонка.) Дзед мой "браў на грудзі" шклянку І ў вячэру, і ў абед (Ды не піў ніколі зранку...) — Сто гадоў прахуў мой дзед! Хтосьці скажа: "Заклікае Ён дазволіць самагон!" Ды каршына ў нас такая, Што не мелі мы здавён. Гора люд увесё зваліца Ці ў канаву, ці пад плат. Смокна наш народ "чарніла", Гіне, гнобіцца народ. Завайтаў у нашы крамы, Да паліц скіруй пагляд — Там напой дзяховы самы, Пляшкі там паўсталі ў рад. Муціць, пра здароўе людю Муціць турбот ва ўлады шмат... "Налівай заўжыў і ўскоды!" — Заклікае нас урад. І пужае, каб, крый божа, Не пілі мы самагон. Эн, маўляў, нашкодзіць можа, Небяспечныя нашы ён! Будуць дзеці ў вас дзбылі, А здароўе — нібы тло! Напужалі... А "чарніла" Меншае, выходзіць, зло... Ды надзею я не трачу, Што дазволіць дзе-нідзе Гнаць для гансаў нашу чаху. Мож я нам перападзе...

Валентина Иосифовна ВОЛЧЕЦКАЯ. Минск.

SOS!

По закону — можно, на деле — никак

Решением суда я и моя сестра М.И.Бойцова формально выделены из жилого дома, подлежащего сносу в связи с изъятием земельного участка для госнужд, и обе фиктивно вселены в одну двухкомнатную квартиру. А в ней метраж одной жилой комнаты — 13 кв. метров, а другой — 18 кв. метров. Что, по решению суда, соответствует равным долям, не ущемляет жилищные стандарты, прописанные ст.81 Жилищного кодекса Республики Беларусь, где указан метраж жилого помещения на одного собственника от 15 до 20 метров квадратных. Решение вынесено и без учета того, что в настоящее время я и сестра — это не одна семья.

Суд не реализовал нормы ч.2 ст.104 ЖК РБ, ч.2 и ч.3 п.9 Положения, утвержденного Указом Президента Республики Беларусь от 27.12.2007 г. №667, который гарантирует собственнику жилого дома, подлежащего сносу в связи с изъятием земельного участка для госнужд, два пра-

ва: в частности, право самому выбрать вариант вида компенсации за дом, подлежащий сносу, и право получить в собственности отдельную однокомнатную квартиру или дом жилой площадью от 15 до 20 квадратных метров.

Суд навязал нам с сестрой свой вариант компенсации: одна двухкомнатная квартира на двоих. Генпрокуратура вынесла протест на это решение, Верховный суд его отклонил. Все! Тулик!

Цели судебного бюрократизма может разорвать только гарант Конституции Республики Беларусь А.Г.Лукашенко, и только он обязан реализовать в жизнь ч.2 и ч.3 п.9 Положения, утвержденного Указом Президента Республики Беларусь. Но иначе, как через газету, до Александра Григорьевича не достучаться.

Валентина Иосифовна ВОЛЧЕЦКАЯ. Минск.

КОРОТКО

СТОП-КАДР!

ГЛАЗАМИ ОЧЕВИДЦА

Главным событием Рождества стало выступление Папы Римского

По традиции он призвал к восстановлению "мира и стабильности" на Святой Земле через возобновление диалога между израильтянами и палестинцами. "Господь помогает раненому человечеству во многих конфликтах, которые все еще обгащают кровью нашу планету", — отметил понтифик Бенедикт XVI. Папа помолится также за прекращение насилия в Сирии, где "уже пролило много крови", а также за возвращение стабильности в Ираке и Афганистане и пожелал восстановления всем странам Северной Африки и Ближнего Востока, затронутых "арабской весной".

Главным событием в Москве стал митинг на проспекте Сахарова с лозунгом «За честные выборы»

Организаторам удалось собрать, по разным оценкам, от 70 до 120 тысяч человек, и тем самым этот митинг стал самой многочисленной протестной акцией последнего двадцатилетия. Впрочем, официальные оценки ГУ МВД по столице гораздо скромнее — до 30 тысяч, как передал "Интерфакс". Наблюдатели и СМИ указывают, что эту цифру можно опровергнуть простейшими расчетами. Массовые митинги протеста под общим лозунгом "За честные выборы" состоялись и в других городах России, участники которых требуют пересмотра результатов парламентских выборов, состоявшихся 4 декабря. В ходе митинга на проспекте Сахарова в Москве лидеры оппозиции приняли резолюцию с требованиями в адрес правительства, включая увольнение главы Центризбиркома Владимира Чурова и отмену итогов выборов, которые оппозиционеры считают фальсифицированными. Кроме того, демонстранты требуют освободить всех политзаключенных, изменить законодательство о регистрации партий и создать специальную комиссию для расследования нарушений на выборах. Последним пунктом в резолюции стал призыв не отдавать Владимиру Путину ни одного голоса на выборах 4 марта 2012 года.

Крупный теракт в Афганистане

Террорист-смертник совершил самоподрыв во время погребальной церемонии в афганской провинции Тахар. 22 человека погибли, около 50 пострадало. По данным местных властей, среди погибших депутат афганского парламента уроженец Узбекистана Муталиб Бег, в прошлом — один из командующих Объединенного исламского фронта спасения Афганистана, боровшегося против движения "Талибан". По всей вероятности, именно он был целью организаторов теракта.

15-летний американский подросток Джордан Ромеро стал самым юным в истории покорителем высочайших вершин шести континентов

Обладателем прежнего рекорда был британец Джордж Аткинсон, который завершил серию восхождений в возрасте 16 лет в мае. Ромеро благополучно достиг вершины пика Винсон (4892 метра) в Антарктиде, о чем сообщил своей матери и в собственном блоге в социальной сети Facebook. Он покоряет высочайшие горы континентов вместе с отцом и мачехой, являющимися опытными альпинистами. Теперь в активе подростка семь гор, включая высочайшую точку Африки — Килиманджаро (5895 метров) и высочайшую вершину мира — Эверест (8850 метров). Их он покорил в 10 и 13 лет соответственно.

Ким Чен Ын провозглашен главой ЦК Трудовой партии Кореи

Ежедневная северокорейская газета "Нодон синмун", центральный орган Трудовой партии Кореи, назвала Ким Чен Ына, сына покойного северокорейского лидера Ким Чен Ира, главой Центрального комитета партии. Ранее Ким Чен Ын был провозглашен главнокомандующим вооруженных сил КНДР. Таким образом, младший сын Ким Чен Ира, 27-летний Ким Чен Ын, становится полноправным руководителем Северной Кореи.

Традиционное рождественское выступление королевы Елизаветы II было посвящено семье

Семье в широком смысле слова как опоре в тяжелые времена. Ее Величество писала сама. Телеобращение было записано 9 декабря, и в нем королева коснулась также темы свадьбы ее внука принца Уильяма, состоявшейся в апреле, а также юбилея ее супруга, которому в июне исполнилось 90 лет.

Первая группа наблюдателей Лиги Арабских государств прибыла в Сирию, чтобы контролировать действия властей страны в отношении оппозиции

Всего в Сирию должны прибыть около 200 наблюдателей. Они намерены встретиться с представителями различных организаций, включая оппозиционные. В ходе антиправительственных выступлений, которые продолжаются в Сирии уже несколько месяцев, погибли приблизительно 5 тыс. человек.

Католические церкви в Нигерии стали мишенями террористов на Рождество

Общее число жертв составляет несколько десятков. Ответственность за теракты взяла на себя радикальная исламистская группировка "Боко харам", которая стремится к искоренению западного образа жизни и установлению шариата на всей территории страны.

Во втором туре выборов президента самопровозглашенной республики Приднестровье победу одержал Евгений Шевчук

Второй тур выборов президента Приднестровской молдавской республики прошел 25 декабря. В нем участвовали бывший председатель парламента республики Евгений Шевчук и действующий спикер Анатолий Каминский, набравшие большинство голосов в первом туре. Шевчук тогда получил 38,55 процента голосов, а Каминский — 26,3 процента. Президент Игорь Смирнов, возглавляющий Приднестровье с 1991 года, во второй тур не прошел.

Хор солдатских жен

Хор, в котором поют жены британских военных, служащих в Афганистане, в этом году возглавил рождественский хит-парад, обогнав победителей популярного британского телешоу X Factor. Лишь за одну прошлую неделю было продано 556 тысяч копий сингла "Где бы ты ни был". Это больше, чем продажи остальных участников первой дюжины хит-парада вместе взятых, заявляет компания-составитель рейтинга.

Как мир отметил Рождество Христово

В Таиланде оно было достаточно традиционным.

На базе Манас в Кыргызстане американские военные организовали рождественский парад.

В Барселоне прошел традиционный рождественский заплыв с участием Санта-Клауса.

В Багдаде в эти дни церкви охраняли местные силы безопасности на случай нападения боевиков.

Александр Лукашенко выразил соболезнования в связи со смертью северокорейского лидера Ким Чен Ира, но забыл направить слова поддержки чешскому народу в связи со смертью авторитетнейшего европейского политика, бывшего президента Чехии Вацлава Гавела. Каждый, конечно, вправе сам выбирать себе компанию и политические ориентиры, но мы решили все-таки опубликовать рассказ очевидца о том, до какого состояния довел свою страну диктатор, о смерти которого скорбит белорусский вождь. Публикуем рассказ Андрея Илларионова, бывшего помощника президента России, о визите в эту страну российской делегации в июле 2000 года.

Концлагерь для 24 МИЛЛИОНОВ

Во время встречи российской делегации 17 июля 2000 г. в Пхеньяне вдоль пути следования кортежа от аэропорта до центра города на протяжении примерно 10—15 км по обеим сторонам дороги были выстроены сотни тысяч людей (по оценкам российских наблюдателей — не менее 700 тысяч, по официальным северокорейским данным — около 1 миллиона).

Кортеж двигался медленно, неоднократно останавливаясь, — говорили, что первая машина, в которой ехали лидеры двух стран, делала остановки в тех местах, где коллективы народного творчества исполняли очередную танец ликования. Подавляющее большинство людей, выстроенных вдоль трассы, составляли женщины, одетые в национальные корейские платья светлых цветов — преимущественно розовых и голубых оттенков, а также дети. Мужчин практически не было — может быть, процентов десять от общего числа. На ногах у женщин — что-то вроде тапочек, сделанных из пластмассы. Женщины были чудовищно худобы и почти одинаковой конституции. Возраст многих женщин было совершенно невозможно определить. Лица большинства из них напоминали черепа, обтянутые тонкой, совершенно иссушенной, часто растрескавшейся, серо-коричневой кожей. Первая мысль, пришедшая немедленно в голову, — что в рационе питания этих людей совершенно нет жиров — даже не столько мяса, сколько жиров. В России (да и в других странах) таких лиц никогда не видел.

Передний ряд женщин стоял строго на границе проезжей части дороги, за ним — несколько следующих рядов. При приближении к центру города количество рядов увеличивалось, и плотность встречающих возрастала. Перед первым рядом женщин примерно в метре-полуготра от него и на расстоянии примерно 20—30 метров друг от друга лицом к женщинам (и, соответственно, спиной к проезжающим машинам) стояли цепью крепкого вида мужчины в темной одежде. За последним рядом женщин располагались еще одна цепочка мужчин в темной одежде. Их было видно хуже. Женщины улыбались, рукоплескали проезжающим машинам, размахивали платочками, яркими плакатиками, скандировали что-то на корейском языке и ПОДПРЫГИВАЛИ.

Это трудно представить сейчас, это нелегко было видеть и тогда. Они постоянно ПОДПРЫГИВАЛИ. Колонна в очередной раз остановилась — очевидно, впереди очередной народный ансамбль исполнял новый красивый народный танец. "Мерседес" 1952 года выпуска, в котором ехал я, шел одним из последних в кортеже. Мы стояли, возможно, уже минут 10 или 15, окруженные с обеих сторон несколькими сотнями непрерывно подпрыгивавших женщин. Момент счастья встречи, предпологавшийся по замыслу организаторов, очевидно, длительностью в несколько секунд проезда кортежа автомобилем, явно затягивался. Женщины, продолжая все это время ПРЫГАТЬ и выражая таким образом свое ликование по поводу приезда лучших друзей северокорейского режима, начали, видимо, уставать. Их прыжки постепенно становились реже и ниже. Одна из женщин в первом ряду, видимо, не совершила очередного, полагавшегося по ритму, прыжка или сделала его не совсем высоким.

Тогда стоявший перед ней и немного наискосок от нее мужчина в темной одежде молниеносно сорвался с места и кулаком нанес мощный удар ей прямо в лицо. Тело несчастной отлетело метра на два и опрокинулось на женщин, стоявших в следующих рядах. От такого удара не поднимаются — мелькнула у меня мысль. И еще одна: ее сейчас отнесут в сторону и положат где-нибудь под дерево. К моему глубочайшему изумлению и ужасу, буквально через несколько секунд эта женщина, оттолкнув стоявшими сзади другими женщинами, вернулась на свое место и стала прыгать еще более исступленно и, как мне показалось, еще более высоко и с еще более безумно-радостной улыбкой на лице. Тут и другие женщины вокруг стали улыбаться еще сильнее и прыгать еще энергичнее. Я заметил, что мужчины за задними рядами женщин тоже пришли в движение, причем в руках у них обнаружались палки (или дубинки), на которых до этого момента не обращал внимания.

По каким частям тела приходились удары — видно не было. Однако судя по тому, что задние ряды пришли в совершеннейшее неистовство энтузиазма, похоже, что работа проводилась не напрасная. Сопровождавшая нас в машине миловидная сотрудница северокорейского МИД отвернулась от окошка, к которому были прикованы взгляды всех сидящих в машине, и в очередной раз заговорила о том, как весь корейский народ искренно любит своего Дорогого Лидера. Вскоре кортеж тронулся с места и двинулся дальше.

СЛЫШАЛИ?

О пользе честных выборов и сменяемости власти

Умер лидер Северной Кореи Ким Чен Ир. Трудовая партия Кореи находится там у власти уже 65 лет, регулярно получая на выборах больше 99% — прямо как КПСС в СССР. Рядом находится Южная Корея. Сначала там было все примерно как на Севере — бесменно правил страной Ли Сын Ман. В 1960 году он четвертый раз попытался переизбраться президентом и по официальным данным одержал "убедительную победу". Однако народ не поверил результатам выборов, на улицы вышли тысячи демонстрантов, и случилась "апрельская революция". В результате в Южной Корее установился конкурентный политический режим — голоса считают честно, партии сменяются у власти по итогам выборов. Не то, что в Северной Корее. А теперь почувствуйте разницу между двумя корейскими государствами, которая образовалась всего лишь за два поколения (60 лет):

Показатель	Южная Корея	Северная Корея
Население, млн чел.	48,8	24,5
Продолжительность жизни, лет	79,1	68,9
Детская смертность, на 1000	4,2	27,1
ВВП на душу населения, \$	27.800	1800
Выработка электроэнергии, млрд.квт.ч.	417,3	22,5
Пользователей интернета, млн	39,4	Нет данных

Отсюда мораль: если хотите жить долго, достойно, при свете и с интернетом — добавляйтесь ЧЕСТНЫМ ВЫБОРАМ!

Борис НАДЕЖДИН, российский политик.

КАНФЛІКТ

РЭГІЁНЫ

Жыццё ў пясок

Па галоўных вуліцах вёсак Ванькаўшчына і Лысаўшчына, якія знаходзяцца недалёка ад спартыўнага комплексу "Стайкі", у хуткім часе кругласучанна пачнуць хадзіць грузавікі. Ужо пачалося будаўніцтва дарогі, якая будзе шчыльна прылягаць да платоў хатніх гаспадарак.

інстанцыі. "Разумею, для іх гэта самы прасты шлях. Пра людзей ніхто не думае. Наадварот, нам цынніча адказалі, што вось гэтае будаўніцтва адбываецца з мэтай... паляпшэння транспартных зносін паміж вёскамі!.."

Прычына вельмі простая. Пясчаны кар'ер, які быў у некалькіх кіламетрах ад вёсак, закрываюць, а новы кар'ер вырашана зрабіць літаральна за Лысаўшчынай. Дарогу да яго пракладваюць па прычыне "як прасцей". Нікога не хвалюе і не цікавіць, як пад пыл і грукатанне грузавікоў будучы жыць людзі.

Лысаўшчына знаходзіцца ў малюўным месцы на беразе Свіслачы. Цяпер там будзеца мост, каб грузавікі з пяском маглі праехаць да новага кар'ера. Людзі сабралі больш за 70 подпісаў, звярталіся ва ўсе інстанцыі, у тым ліку і ў Адміністрацыю Аляксандра Лукашэнкі, патрабуючы спыніць будаўніцтва дарогі праз вёскі. Людзі прасілі чыноўнікаў аднавіць старую даваенную дарогу, якая знаходзіцца непадалёку, — ездзячы па ёй, машыны нікому не будуць перашкаджаць. Але да каго ў Беларусі можа дарэчыцца прасты чалавек?

Мясцовы жыхар Генадзь Сянюта паставіў свой подпіс сярод іншых, хто скардзіўся ў шматлікія

У Лысаўшчыне засталася няшмат кар'эрных жыхароў. Старажылы там лічаць тых, хто гадоў 20 таму пасяліўся ў вёсцы як дачнік. Людзі набілі участкі, знеслі старыя дамы, пабудавалі новыя. Некаторыя зрабілі рэканструкцыю дамоў сваіх бацькоў, якіх ужо няма ў жывых. Асноўны кантынгент — гэта пенсіянеры.

"Ведаюць, мы ж жылі ў Мінску, — раскавае мясцовая жыхарка Алена Новакава. — Але я кватэру пакінула дзецім, цяпер яны ўсе да мяне сюды прыязджаюць. Унуку ўсё лета са мной. І што цяпер? Туды-сюды дзень і ноч міма вокнаў будучы хадзіць самавалы з пяском? Чаму нас

ры ледзь стрымлівае слёзы: "Бацьце, як яны пачалі падрытоўку? Я пасадзіў з зярняткаў алею каштану. Дзеўчы падрапі ўжо, сталі прыгожымі маладымі дрэвамі... Спілавалі і ўсё! Нават не папярэдзілі. Вось тут шпільна ўздуж плота на вуліцы была — і з ёй тое ж... Так крываду! Я нават заплакаў, калі ўбачыў. Як жа так можна? Вунь у самым цэнтры вёскі могілкі. Там ёсць пахаванні польскія ад 1903 года. Дык яны плануюць ЛЭП праз могілкі. Значыць, і там спілююць усё дрэвы. Ды што дрэвы?! Бацьце, вунь там разметку ўсталявалі — будучы частку могілак зносіць. А што ім? Тым больш што няма ў жывых ужо і дзяцей тых, каго там пахавалі. У нас ніхто і пра жывых людзей не думае, а тут нябожчыкі..."

Карэзная жыхарка, калісьці член зборнай ССР па лыжах, а цяпер пенсіянерка Галіна Окунь з боем запісалася на прыём у Адміністрацыю Аляксандра Лукашэнкі. "Спачатку мяне не хацелі запісаць, але я тады сказала, што буду звяртацца праз Спорткамітэт — як ветэран спорту. Ледзь запісалі. Але на прыём я ўсё роўна не патрапіла. Гэта ж трэба! Так перажывала з-за гэтай сустрэчы, што за дзень да прызначанай даты мне стала кепска і ўрачы забралі мяне ў шпіталь. Нават не ведаю, што цяпер будзе. У

Па гэтай вуліцы будуць кругласучанна ездзіць грузавікі.

Алена Новакава абурэаца...

ніхто не хоча слухаць? Я ўжо маучу, што ўсё бліжэй да нашых вёсак падбіраюцца адстойнікі з каналізацыяй. Калі адтуль вецер дзьме, то пах — самы адчуваецца як і. А цяпер яшчэ і гэта. Што нам рабіць?.. Якое выйсьце?.. Яны думаюць, што калі мы пенсіянеры, то нам ужо нядоўга на гэтым свеце і так засталася?.. Мо і так. Вунь, могілкі побач, далёка нас несіць не даядзёца".

Сусед Алены Аляксандр Буры ледзь стрымлівае слёзы: "Бацьце, як яны пачалі падрытоўку? Я пасадзіў з зярняткаў алею каштану. Дзеўчы падрапі ўжо, сталі прыгожымі маладымі дрэвамі... Спілавалі і ўсё! Нават не папярэдзілі. Вось тут шпільна ўздуж плота на вуліцы была — і з ёй тое ж... Так крываду! Я нават заплакаў, калі ўбачыў. Як жа так можна? Вунь у самым цэнтры вёскі могілкі. Там ёсць пахаванні польскія ад 1903 года. Дык яны плануюць ЛЭП праз могілкі. Значыць, і там спілююць усё дрэвы. Ды што дрэвы?! Бацьце, вунь там разметку ўсталявалі — будучы частку могілак зносіць. А што ім? Тым больш што няма ў жывых ужо і дзяцей тых, каго там пахавалі. У нас ніхто і пра жывых людзей не думае, а тут нябожчыкі..."

нас тут вялікая праблема заўсёды была (нават калі яшчэ мае бацькі жылі) — гэта вада. Дастаткова было невялікага дажджу — і нас затлівала. Што мы толькі не рабілі! Нарэшце пасадзілі невялікі парк, і дрэвы сталі замянаць вадзе. Там наставілі стол для тэніса, баскетбольныя карзіны павесілі, зрабілі турнікі... Уся моладзь там збіралася. А цяпер гэтыя будаўнікі прыехалі і, нікому нічога не кажучы, за пару гаўдэн спілавалі дрэвы. Усё знішчылі! І гэта ж толькі пачатак. Глядзіце, які катажд прыгожы. Чалавек набывае яго для свайго сям'і, у самым малюўным месцы... Раптам прыязджае, а калі дома — пудыр, бруд, нейкія шангі, бульдозеры... Пад самы плот яму ўсё побач знішчылі. Проста шкада чалавека, ён жа такіх грошы заплаціў!.."

Не часта ў Беларусі можна сустрэць людзей, якія гутараць з журналістам эмацыянальна, ахвотна і адкрыта. Тут не тая сітуацыя. У людзей сапраўды накіпела. Да нашай размовы далучаецца Валяціна Бурая: "Мы ўсе грошы некалі трацілі, каб пабудавалі тут дамы, упрыгожылі ўсё

вакол, пасадзілі дрэвы... Сюды нашы ўнукі прыязджаюць, дзеці. А цяпер мы ўжо пенсіянеры, і пабудавалі дом у іншым месцы мы проста не ў стане. І сіл ужо няма, і грошай такіх няма. Гэтыя дамы прадаць можна толькі вельмі танна: хто ж захоча, каб смярдзела фекаліямі ды яшчэ міма вокнаў грузавікі шыгвалі?.. Зараз нам казалі, што стары кар'ер будучы каналізацыяй запаяюць. Маўляў, такім чынам рэльеф раўняюць. Ну як змагасца? І з гэтай дарогай проста бяда! Улады даюць нейкія адліскі, хадзя значна танней было б аднавіць даваенную дарогу. Але таяны для іх не значыць прасцей. Вось гэта сапраўды яскравы прыклад клопату пра народ!.."

Пакуль мы размаўлялі з абуранымі вясковымі, з'явіліся і будаўнікі. Слова — за слова... Мае суразмоўцы пачалі распытваць, ці хутка правядуць гэтую дарогу. Тым паведамлілі, што адказваюць толькі за будаўніцтва моста праз рэчку. Сказалі, што павінны паспець за пяць месяцаў. І раптам пачалі спачываць лудзізм... Сапраўды, сталіцы патрэбны пясок для будоўлі. Зразумела, што для эканомікі лепш, каб кар'еры распрацоўваліся як мага бліжэй да гарада. Жыхары гэта сама добра разумеюць і не супраць, каб за рэчкай працаваў кар'ер. Яны толькі просяць зрабіць туды іншую дарогу. Але ніхто не гадуе іх пацуду... Ніхто нават не хоча іх пацуду!

Любоў ЛУНЁВА.

Адмова ад дактылоскапіі па рэлігійных прычынах

Жыхар Брэста не хоча, каб нехта "завалоўваў яго фізічным і духоўным станам".

Мужчына можа атрымаць штраф ці нават адміністрацыйны арышт за тое, што не жадае "адкатаваць" пальцы. Пры гэтым Віталь К. калісьці нават быў узнагароджаны за дапамогу ў выкрыцці злчынцы. Жыхар абласнога цэнтра матывуе сваё нежаданне праходзіць працэдуру дактылоскапіі рэлігійнымі прычынамі.

"Кожны палец на руцэ адказвае за які-небудзь орган, за мозг у тым ліку, — тлумачыць Віталь. — Узор на пальцах кожнага чалавека ўнікальны. Узрушы ў мяне адбіткі пальцаў, з'яўляецца магчымаць валодаць мной і маім фізічным і духоўным станам. Гэта парушае мае рэлігійныя асновы".

У знак добрай волі Віталь нават здаў у міліцыі аналіз ДНК. Ён пагадзіўся б і на сканіраванне сятчаткі вока, але такую працэдуру ў беларускай міліцыі рабіць пакуль не навучыліся.

Самае галоўнае, мужчына нагадвае пра тое, што пальцы ў яго ўжо "адкаталі". Якраз тады, калі ён затрымаў злодзца. Дык навошта паўторная працэдура?

У Гродне квітнее небывалая расліна

Кветка аморфафалус упершыню завітнела на захадзе Беларусі.

Асаблівавасцю ў гэтай расліны вельмі шмат: напрыклад, аморфафалус уваходзіць у пяцёрку самых дзіўных кветак свету. Сама яркая асабліваць — рэзкі і даволі непрыемны пах. Гаспадыня кветкі — супраціўца гродзенскага прадрывства — нават атрымала наганяй ад кіраўніцтва за непрыстойны пах на працоўным месцы. Дзіўная кветка вырасла з цыбуліны, якую гаспадыні падаравала сяброўка.

У Мядзелі пабудуюць гатэль на пяць зорак?

Сучасны гасцінічны комплекс павышанай камфортнасці пабудуюць у 2012 годзе ў Мядзелі.

Гэты аб'ект уключаны ў абласную інвестыцыйную праграму. Гасцініца разлічана на 100 месцаў. Дарэчы, у развіццё Нарачанскага краю будзе ўкладзена больш за 118 мільярдў рублёў. У строй увардзюць новыя аб'екты аграэкатурызму, вакзал, пашырць санаторна-курортную базу.

Бог дапаможа...

Дабудаваць дадатковыя карпусы для Браслаўскага абласнога падлеткавага суходотнага рэабілітацыйнага цэнтру Віцебскім уладам дапаможа Ватыкан.

У лісце, які прышоў у Віцебскі аблвыканкам, гаворыцца пра тое, што Ватыкан у наступным годзе мае намер прафінансаваць будаўніцтва новых карпусоў і дапаможа набыць неабходнае абсталяванне.

Дадатковае фінансаванне дазволіць у два разы павялічыць колькасць месцаў у суходотным цэнтры. Палепшацца і ўмовы ўтрымання дзяцей.

Рэгіянальную падборку склала Марыя МАЛЕВІЧ.

Будоўля моста.

ЧУЛІ?

На паўстагоддзя старэйшая

Нацбанк прыняў рашэнне аб змяненні пачатковай даты ў гісторыі банкаўскай сістэмы Беларусі

Праўленнем Нацыянальнага банка прынята рашэнне аб змяненні пачатковай даты ў гісторыі банкаўскай сістэмы Беларусі. Дагэтуль датай стварэння банкаўскай сістэмы ў Беларусі было прынята ліччыць 3 студзеня 1922 года — дату пачатку працы ў Мінску Беларускай канторы Дзяржбанка пры Наркамзе фінансаў Беларускай ССР.

"Аднак праведзеныя даследаванні архіўных матэрыялаў, вывучэнне калекцыі фінансавых дакументаў і каштоўных папер дазволілі атрымаць неабвержныя дакументальныя сведчанні таго, што першая банкаўская ўстанова на тэрыторыі сучаснай Беларусі з'явілася як мінімум на паўстагоддзя раней, а імяна: 8 студзеня 1870 года, калі быў падпісаны Указ Сената Расійскай Імперыі аб заснаванні ў Гомелі гарадскога грамадскага банка. З гэтага часу і бярэ свой пачатак гісторыя станаўлення і развіцця банкаўскай сістэмы Беларусі", — па-

ведамілі ва ўпраўленні інфармацыі Нацбанка. Там патлумачылі, што пасля адмены ў Расіі прыгоннага права дзелавая актыўнасць у Гомелі прыкметна павялічылася, праз год пачалося будаўніцтва Лібава-Романскай чыгункі, якая злучыла Украіну з Прыбалтыкай, а таксама Палескай чыгункі, што злучыла ўсю паўночную частку сучаснай Беларусі, Польшчу, Украіну. Усё гэта прывяло да вельмі хуткага прытоку насельніцтва. Для вырашэння надзвычайнага пытанняў гарадскога жыцця неабходна была паўнацэнная фінансавая ўстанова.

Магчыма, менавіта таму 8 студзеня 1870 года быў падпісаны Сенатскі ўказ аб заснаванні ў Гомелі гарадскога грамадскага банка. Яго асноўны капітал пры заснаванні быў вызначаны ў 20 тысяч рублёў. У музейным фондзе Нацыянальнага банка захавана частка чэк гэтага банка — неаспрэчаны "рэчавы доказ" існавання банка.

Як і многія іншыя гарадскія банкі, гэта першая ў Беларусі прыватная камерцыйная грашовая-кредытная ўстанова выдавала доўгатэрміновыя пазыкі пад заклад гарадскіх і будаўнічых участкаў. Капітал гэтых банкаў стварыўся са сродкаў гарадскога бюджэту, а кредитаваліся ў асноўным сярэднія і дробныя прадпрыемствы. Крадзты даваліся таксама гарадской управе, мясцоваму земству, а прыбытак ад аператыва адлічваўся на патрэбы гарадскога добраўпарадкавання і дабрачынныя мэты. Затым свае гарадскія банкі, апроч Гомеля, з'явіліся ў Полацку, Віцебску, Барысаве, Магілёве, Ігумене.

Як падкрэсліваюць у Нацбанку, больш ранній даты стварэння банкаў на тэрыторыі Беларусі не ўсталяваны. Такім чынам, пачатковай датай у гісторыі банкаўскай сістэмы Беларусі варта лічыць дату стварэння Гомельскага гарадскога грамадскага банка — 8 студзеня 1870 года.

Вітэбскіе власти сделали подарок

Малообеспеченные категории жителей Витебска получат к Новому году по 175 тысяч белорусских рублей.

Основные выплаты продлятся до 30 декабря. Материальную поддержку в размере не менее пяти базовых величин из средств местных бюджетов получат жители аналогичных малообеспеченных категорий граждан и других регионов Витебской области. Единновременная материальная помощь из средств городского бюджета будет оказана многодетным, неполным семьям и семьям неработающих инвалидов и добровольных моты. Затым свае гарадскія банкі, апроч Гомеля, з'явіліся ў Полацку, Віцебску, Барысаве, Магілёве, Ігумене. Як падкрэсліваюць у Нацбанку, больш ранній даты стварэння банкаў на тэрыторыі Беларусі не ўсталяваны. Такім чынам, пачатковай датай у гісторыі банкаўскай сістэмы Беларусі варта лічыць дату стварэння Гомельскага гарадскога грамадскага банка — 8 студзеня 1870 года.

Трымайце кішэню шырэй!

Як жыхар Оршы Васіль Гаўрылавец спрабаваў дамагчыся ад дзяржавы індэксацыі свайго банкаўскага ўклада пасля дэвальвацыі, і што з гэтага атрымалася.

Тое, як "лапухнуліся" беларусы, якія паверылі дзяржаве і зрабілі на пачатку гэтага года ці яшчэ раней банкаўскія ўклады ў беларускіх рублях, раскаваць не трэба. Але ж верны... Напрыклад, у лістападзе 2010 года Аляксандр Лукашэнка ў сваёй перадыбранай праграме абядаў: "Будучы забяспечаны стабільнасцю курса беларускага рубля, абсалютна захаванасцю прыватных укладаў, даступнасцю банкаўскага кредыту..."

Выбары прайшлі. У сакавіку гэтага года ўжо Нацыянальны банк Беларусі выдае прэс-рэліз: "У сувязі са з'яўленнем у апошні час правакацыйных чутак аб магчымай рэзкай дэвальвацыі нацыянальнай валюты, якія атрымалі шырокае распаўсюджванне дзякуючы асобным СМІ і сетцы Інтэрнэт, Нацыянальны банк паведамляе, што гэтыя чуткі ніякім чынам не адпавядаюць рэчаіснасці. Акрамя таго, змяненні абменнага курса беларускага рубля, якія выходзяць за межы параметраў, што ўстаноўлены Асноўнымі накірункамі грашова-кредытнай палітыкі Рэспублікі Беларусь на 2011 год, не панаюцца і праводзіцца не будуць... У даны момант для забяспечвання ўстойлівасці нацыянальнай валюты Нацыянальны банк валодае ўсім неабходнымі як манетарнымі інструментамі, так і золатавалютнымі рэзервамі. І з'яўляецца ўдзяльным фактарам, што ў выніку да скарачэння валютнай вырочкі, росту запавычанасцю і іншых негатыўных

тэндэнцый. На працягу некалькіх гадоў Нацыянальнаму банку сумесна з Урадам удавалася падтрымліваць стабільнасць беларускага рубля, высокі ўзровень заробкаў і жыцця насельніцтва. Але ва ўмовах перавышэння попыту на тавары айчынай вытворчасці з боку замежных партнёраў, росту цэн на энерганосьбіты ў краіне пачаў адчувацца недахоп замежнай валюты. Сітуацыя яшчэ больш пагоршылася з-за росту ажыятажнага попыту на стабілізацыі сітуацыі на унутраным валютным рынку. У гэтай сітуацыі паслабленне беларускага рубля аказалася вымушанай мерай, якая накіравана на карэкцыйную знешні і ўнутраны дысбаланс эканомікі, бо ўстойлівасць нацыянальнай грашовай адзінкі залежыць ад эфектыўнасці ўсёй эканомікі, яе конкурентназдольнасці, тэмпу росту вытворчасці працы (у параванні з заробкам), прыбытку ад рэалізацыі тавараў і паслуг як унутры краіны, так і на знешніх рынках і многіх іншых фактараў.

Звяртаем Вашу ўвагу на той факт, што сума зберажэнняў у беларускіх рублях, якія знаходзяцца на банкаўскіх укладах (дэпазітах), не зменшылася, а змяніўся валютны эквівалент укладу ў выніку змянення курса беларускага рубля ў адносінах да замежных валют. Аднак варта ўлічыць, што пакупніцкая здольнасць дзяржавы па абароне ўнутраным рынку ацэньваецца з улікам узроўню інфляцыі. Падтрыманне пакупніцкай здольнасці зберажэнняў да дэвальвацыі банка, ажыццяўляецца шляхам праэцтыўнай палітыкі". Далей Васілю Гаўрылаўцу растлумачылі, што Нацыянальны банк пастаянна павышае стаўку рэфінансавання, каб кампенсавалі інфляцыйныя страты, але напрыканцы дадалі: "Разам з тым дзейнуюе заканадаўства не ўтрымлівае норм, якія рэгламентуюць абавязальнасць дзяржавы па абароне зберажэнняў насельніцтва ад змянення курса беларускага рубля ў адносінах да замежных валют і захаванні судасноснага эквіваленту ў замежнай валюты".

Вось з гэтага, як мне падаецца, і трэба было пачынаць. Галоўная фраза ва ўсім гэтым адказе — "заканадаўства не ўтрымлівае норм, якія рэгламентуюць абавязальнасць дзяржавы па абароне зберажэнняў насельніцтва ад змянення курса беларускага рубля ў адносінах да замежных валют". А "сваёйныя фінансавыя крызісы", які існавалі, усё спіша і ніхто нікому не павінен... Алясь СВЯТЛАНІЧ.

СУСЕДЗІ

Беларускія «чайнакі» накіравалі ліст прэм'ер-міністра Польшчы

Аб гэтым паведамляе "Kurier gospodni". У лісце падпісанцы працяг аднавіць паездку б адзін рейс у дзень цягніка Чарэміша—Высокалітоўск.

Раней гэты цягнік двойчы ездзіў у Беларусь, але ад 11 снежня цягнік больш не курсіруе. У ім у асноўным ездзілі беларускія гандляры. Ліст да прэм'ер-міністра Польшчы па гэтай справе таксама накіравала Агульнапольская асацыяцыя "Прыязны транспарт". "Збор беларускіх подпісаў — гэта крык расчэпа. Людзей паставілі да сцяны. І мы, паліакі, якія так хваліліся, што змагася за двамакртыю на Усходзе, цяпер кажам — пакажыце, перажывіце гэты час ізаліяцыі", — гаворыцца ў звароце арганізацыі.

КАШАЛЁК

Крэдытаў набралі, але як аддаць?

З пачатку года на 38,2% узрос аб'ём кредитавання банкам фізічных асоб у нацыянальнай валюце і дасягнуў планкі ў 29,125 трыльёна рублёў на 1 снежня 2011 года.

Пра гэта сведчаць даныя Нацыянальнага банка Беларусі. Праблемная запавычанасць (гэта даўгі, па якіх людзі не могуць разлічыцца) дасягнула 102 мільярдў рублёў, і тым самым з пачатку года узрасла ў 2,9 раза. Праблемная валютная запавычанасць на 1 снежня склала 24 мільёны долараў, павялічыўшыся на 10,6 працэнта за студзень—лістапад. Сумарны аб'ём кредитыў насельніцтву ў пераліку на беларускі рубль на 1 снежня склаў 31,3 трыльёна. Праблемныя крэдыты склаў 308,7 мільярдў ў эквіваленце, што ў 3 разы больш, чым на пачатак года.

на 10,6 працэнта за студзень—лістапад. Сумарны аб'ём кредитыў насельніцтву ў пераліку на беларускі рубль на 1 снежня склаў 31,3 трыльёна. Праблемныя крэдыты склаў 308,7 мільярдў ў эквіваленце, што ў 3 разы больш, чым на пачатак года.

ЕВРОСОЮЗ

Анатолий МИХАЙЛОВ:

«Наши выпускники обладают свободой выбора карьеры»

О ценности европейского образования, о том, что оно дает молодым людям, корреспондент "Народной Воли" беседует с ректором Европейского гуманитарного университета, профессором Анатолием МИХАЙЛОВЫМ.

— Анатолий Арсеньевич, после вступления Литвы в Евросоюз изменилось ли что-то в работе вашего университета, который находится в Вильнюсе?

— Безусловно. Мы находимся в стране, которая также переживает весьма непростые трансформационные процессы. Они заключаются, прежде всего, в преодолении того тоталитарного прошлого, безжизненность которого проявилась 20 лет назад, когда прежняя система распалась в одночасье. Сегодня, два десятилетия спустя, становится более очевидным, что эти процессы существенно сложнее, чем представлялись раньше. В качестве члена Евросоюза Литва, в частности, приступила к радикальному реформированию своей системы образования. Наш университет является участником этого процесса. Располагая дополнительными возможностями для своего развития в рамках формирования единого европейского образовательного пространства, мы приходим в большей мере к пониманию того, что образование — это не просто усвоение определенного содержания, не только работа в учебной аудитории или библиотеке, но и возможность приобщения к той жизненной реальности и ее процессам, переживающим столь необходимые социальные преобразования.

— Характер проекта под названием "Европейский гуманитарный университет", наверное, был обозначен уже самим названием университета...

— По самой своей сути идея создания Европейского гуманитарного университета в Минске была обусловлена критическим отношением к самим себе и своему собственному интеллектуальному состоянию. После десятилетия губительной изоляции гуманитарных дисциплин от всего происходящего в исследованиях и образовании в цивилизованном мире, господства тотального идеологического контроля, в конечном счете приведшего к распаду всей социальной системы, мы отдавали себе отчет в том, что перед нами длительный период крайне напряженных усилий по наверстыванию упущенного в самом характере нашего понимания сути социальных процессов. Известно, однако, что такие настроения в начале 90-х разделялись далеко не всеми. Существовала уверенность в том, что наше интеллектуальное состояние и наша компетентность являются достаточными для понимания и осуществления сложнейших социальных преобразований. Что из этого получилось — всем известно.

— Вы сейчас наблюдаете за тем, что происходит в белорусских вузах?

— Не хотел бы об этом судить. В свое время я ушел из БГУ, когда уже был избран академиком Академии наук Беларуси и являлся заместителем председателя совета кафедр общественных наук университета, с полным пониманием того, что положение дел в этой сфере практически безнадежно и не поддается реформированию. Очень хотелось бы надеяться, что с тех пор произошли изменения к лучшему.

— Есть ли какие-то преимущества у выпускников ЕГУ в сравнении с белорусскими коллегами?

— Думаю, у наших выпускников имеются достаточные условия для самореализации, и многое зависит от того, каким образом они сумеют ими воспользоваться. Я, разумеется, не могу утверждать, что мы в полной мере удовлетворены состоянием уровня исследований и преподавания в нашем университете. Вместе с тем у студентов появились новые возможности, которых раньше не было.

— Дипломы ЕГУ признаны в Европе?

— Не только в Европе, но и в мире. Единственным исключением, по-видимому, является Беларусь, в которой степень бакалавра до сих пор остается лишней своего легитимного статуса. Наши выпускники обладают свободой выбора своей профессиональной карьеры. Многие из них продолжают свое дальнейшее обучение в странах Евросоюза и Северной Америки. Образовательный процесс нацелен на качественную профессиональную подготовку тех, в ком нуждается, прежде всего, Беларусь. Однако реализовать эти навыки возможно как в самой Беларуси, так и за ее пределами.

— Насколько известно, европейские структуры активно поддерживают ваше учебное заведение...

— Само существование ЕГУ в Минске и в Вильнюсе было возможно только благодаря поддержке стран Европы и Северной Америки. В настоящее время эта поддержка выражается в том, что никто из студентов нашей страны не покрывает расходов, затрачиваемых на их обучение, а некоторые из них получают и существенную дополнительную финансовую поддержку. Помимо этого, студенты обладают широким спектром

возможностей, которыми располагает ЕГУ как один из европейских университетов. Мы являемся участником многих европейских проектов, которые реализуются в рамках отстранения единого европейского образовательного пространства. Наши студенты могут ознакомиться с работой Европарламента, Совета Европы, они участвуют в наблюдениях за выборами в различных странах, интегрированы в различные европейские студенческие структуры. Есть различные возможности для общения. Перед студентами выступают прежний и нынешний президенты Европарламента, премьер-министры и министры, известные общественные деятели, а также пользующиеся признанием представители науки, культуры, искусства.

— Анатолий Арсеньевич, а что, на ваш взгляд, сегодня больше всего беспокоит студентов? Какими проблемами они живут?

— Думаю, что главной заботой всех студентов сейчас является их собственное профессиональное становление. В сфере социальных и гуманитарных дисциплин добиться этой цели особенно непросто. Мы видим, что в XXI веке мир сталкивается с беспрецедентными вызовами, по отношению к которым попытки решения возникающих проблем далеко не всегда приводят к желаемым результатам. Озабоченность состоянием дел в сфере образования, тревога по поводу его недостаточной эффективности, сознание неспособности университетов реагировать на крайне динамичные общественные процессы были характерны и для XX века. Но сегодня образование рассматривается во все большей мере в качестве фактора и необходимого условия выживания в современном мире. И всякая самоуверенность или самодовольство по поводу якобы уже существующего высокого качества образования являются крайне губительными и опасными для общества. В этом случае крайне серьезному риску подвергается будущее молодого

поколения. Это означает, что образование не должно сводиться к простой трансляции определенной суммы знаний. Необходимо способствовать формированию творческого мышления, противостоящему формализованному готовым теоретическим схемами. В рамках учебного процесса следует, скорее, "озадачивать" мышление, сталкивать его с проблемами, погружать в водоворот, зачастую, не подлежащих "окончательному" решению проблем, а не навязывать некое унифицированное представление, которого нет и не может быть в гуманитарном знании.

— Студенты ЕГУ имеют практическую возможность быть вовлеченными в процессы трансформации европейского образования?

— Конечно. Как известно, Болонская декларация является одним из ответов стран европейского континента на многообразные вызовы современного глобального мира. Не буду перечислять все элементы того, что инициируется Болонским процессом и другими документами, направленными на реформирование европейского образования. Но, прежде всего, это отказ от жесткого государственного регулирования автономии университетов, а также мобильность студентов. По своему опыту помню, как теперь, уже в достаточно далекие времена, мне пришлось пережить своего рода интеллектуальный шок от погружения в другую языковую реальность, когда пришлось столкнуться с проблемой, к осмыслению которой я был просто не готов. Однако в дальнейшем этот опыт экзистенциального потрясения во многом оказался весьма полезным. Болонская модель делает такого рода студентский обмен необходимым элементом образовательного процесса. Это способствует не только теоретическому, но и смысловому приобщению к культуре и историческим традициям.

Алесь СИВЫЙ.

КОРОТКО

Для тех, кто желает в Евросоюз...

Еврокомиссия завершила формирование ряда программ поддержки реформ в странах, желающих присоединиться к Евросоюзу, — объем фондирования составил почти 1 миллиард евро.

Эти средства будут доступны Албании, Боснии и Герцеговине, Хорватии, Македонии, Черногории, Сербии, Косово, Турции и Исландии. Наибольший объем средств планируется предоставить Турции — 232,968 миллиона евро и Сербии — 178,557 миллиона евро. Финансирование выделяется из совместного бюджета Евросоюза.

«Эти программы созданы для достижения конкретных результатов в улучшении государственного управления, системы правосудия, экономики и окружающей среды», — сказал еврокомиссар Штефан Фюле.

По стандартам ЕС, страны, желающие присоединиться к союзу, должны удовлетворять определенным требованиям в сфере государственного управления, права, экономики, для чего им нередко приходится проводить внутренние реформы, сообщили РИА «Новости».

Калининградцам Европа дала преференции

Европейский парламент дал согласие на решение Совета Евросоюза предоставить Польше и российской Калининградской области режим малого приграничного передвижения, благодаря которому все жители самого западного региона России смогут путешествовать по северу Польши без шенгенской визы.

Накануне председатель Европарламента Ежи Бузек в интервью «Российской газете» назвал малое приграничное движение между Калининградской областью и севером Польши «уникальной ситуацией, заслуживающей уникального подхода».

Соглашение позволит в безвизовом режиме жителям Калининградской области посещать часть Поморского воеводства, в частности, так называемое Троеградье — Гдыню, Гданьск, Солот, а также Мальборк и часть Варминско-Мазурского воеводства — Эльблонг, Лидзбарк, Бартошце, Ольштын, Мронгово, Гжицко. Поляки, проживающие на этой территории, имеют право находиться без шенгенской визы на всей Калининградской области непрерывно до 30 дней, а в целом 90 дней в течение полугодия, но без права на осуществление трудовой или предпринимательской деятельности.

Границы без барьеров

Во время поездки по странам Евросоюза граждане ЕС осознают, что они не только итальянцы, латыши или ирландцы. Во многих европейских странах на границе не проверяют паспорта, если вообще эти границы можно увидеть, проезжая на машине из Германии, скажем, в Голландию или на поезде из Бельгии по Францию, сообщает радиостанция «Немецкая волна».

Страховой полис, заключенный в стране проживания, действует и за ее пределами. Платить хоть в Португалию, хоть в Финляндию можно одной валютой. Евро ввели у себя уже 13 стран ЕС. Единые стандарты на всей территории Европейского Союза действуют во многих других сферах.

Например, в телекоммуникации. Когда-то, во времена монополии «Телекома», жители Германии не имели возможности выбрать телефонную компанию. Но сейчас каждый может решать сам, услугами какого оператора связи пользоваться. Сотовый телефон с немецким номером исправно работает хоть в Италии, хоть на Канарских островах, при этом цены на роуминг уже снижены.

Бонусы потребителям

В Евросоюзе действует целый ряд директив, направленных на защиту прав потребителей.

Например, отменили рейс самолета — пассажир получает компенсацию. Другой пример: генетически модифицированные продукты питания должны быть соответствующим образом помечены. Европейский Союз продолжает укреплять и свой внутренний рынок, помогает слабым регионам, инвестируя деньги в развитие их инфраструктуры.

От строительства новых дорог и аэропортов выигрывают все жители Евросоюза. Но если они чем-то недовольны, то имеют право подавать жалобы на Евросоюз. Петиции принимает специальная комиссия Европейского парламента.

Александр ПАВЛОВ.

Василь ЗУЁНАК Вершы з блакнотных старонак

Вёска Мачулішча Халопецкага (цяпер Крупскага) раёна, дзе ў 1935 годзе нарадзіўся Васіль Зуёнак, куток па-свойму адметны: з навакольных мясцін адны крыніцы бруццэ, жывячы плыні Дняпра, іншыя — Заходняй Дзвіны. Паўна, гэты географічны перавал (і гістарычны — на шляху «з варагаў у грэкі») нейкімі магнетнымі сіламі скіроўваў дарогі і сцехкі паэта...

Скончыўшы Узацкую сямігадку, Васіль Зуёнак вучыўся ў Барысаўскім педучылішчы, потым у Беларускам дзяржаўным універсітэце. Дыплом журналіста твора звязваў яго лёс з газетна-часопіснай працай. Быў галоўным рэдактарам часопісаў «Бярозка» і «Маладосць».

З 1982-га па 1990 год — сакратар, а з 1990-га па 1998-ы — старшыня Саюза пісьмннікаў Беларусі. Аўтар каля трох дзясяткаў кніг — паэзіі, вершаў для дзяцей, літаратурнай крытыкі і публіцыстыкі. Выбраныя творы сабраны ў двухтомным выданні: першы том — «Гронка цышні» — вершы; другі том — кніга паэм «Пяцірэчна». У 2010 годзе выйшла кніга выбранага ў серыі «Беларускі кнігазбор». Творы Васіля Зуёнка перакладзілі на мовы

іншых народаў, і сам паэт не быў старонні ад перакладчыцкай справы...

Васіль Зуёнак — лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі імя Янкі Купалы, так была адзначана паэма «Маўчанне травы». Кандыдат філалагічных навук. Ганаровы член Нацыянальнай акадэміі навук Рэспублікі Беларусь.

Быў камунізм...

Быў камунізм у нас ваенны: Усіх на прыцэл рэвалюцыя брала, Кроў на чарніла з буржуйскіх венаў Для пераможных рэляцый смактала. І назначаў ад хістанняў лекар Таблеткі д'ябальскія бальшавізму З крутым рэцэптам: «Цыц, недарэкі, А то як дрыгну па арганізму!» Быў камунізм у нас сусветны І для пачатку шабляй над Віслай, Я над буржуйскаю апраметнай, З кавалерыйскім наскокам бліснуў. Ды перакрэйлі буржуі дарогу, Свет ахінуўшы варажэй смугою. Нас да крамлёўскіх вярнулі парогаў Рэвалюцыйныя раны загойваць... Быў камунізм у нас папярэвы — З рэвалюцыйным жылі размахам, І ў папярэвых раслі галовах Будучых дзён папярэвых гмах. Ды не халіла паперы, найначай, І пад сцяной на галоннай плошчы — Буржуі і сёння ад радасці скачучы — Лёў у труне папярэвы нябожчык... Хоць па-ранейшаму да буржуі Мы пралетарскай любоўю зграем, Ды што мы пасялі, што мы гадуем, Вырасце што? — як не зналі — не знаем. Не раскумекаць — як ні пранізвай — Што з аперацый выйдзе пластычнай: Ці скапіталены камунізм, Ці капіталізм камуністычны?... 1995

Гісторыя

...Подчинение Казани... ...Завоевание Перми... ...Покорение Астрахани... ...Борьба с инородцами в Северо-Восточной Сибири... ...Взятие Полоцка... ...Осада и взятие Бендер... ...Странности на Кавказе...

Загаюўкі-анонсы ў «Історыі Рассіі с древнейших времен» С.М.Салаўёва

З пакалення ішло ў пакаленне — Метагазіамі пакарэнне. Пакарэнне каго заўгодна: І змяльце, і дзяржаў, і народаў. Страў інакшых і не варылі, Як з імперскім душком: «Пакарылі... Пакаралі Сібір, пакаралі Каўказ... Праўда, шыльдур мянялі зрэдка, І крывавае пакарэнне Трактавалася вызваленнем. Ёсць і гэтыя ў справе найменні: Удзячце і далучэнне... Вызвалялі братоў, вызвалялі суседзяў, — Ад каго? — А ніхто з «вызваленых» не ўгледаў... І ярылавы, і ермакі — Воладзьці адной рукі: Пакарэнне ці вызваленне — Сэнс адзін: стаць на каленях. І манарх, і манах, і мужык — Хто б ні быў, а лічыць прывык, Што адзіная мэта ў яго: Як бы дзе ашчаслівіць каго... А таму — праз які — і гісторыя: Не жыццё, а вайна з непакарэна. Бо ваякі суседзі-народы Вызваляюцца ад свабоды... 2000

Мутанты

Ад значыцца няма ныцца: Двойчы два — не пяць... Філасофія жыцця: Сытаму — паспаць. Кіпцюры і дзюбу май, І дэбільны лоб. Ухаліў — і спажывай, Слёз не лі сіроп. У арлянага крыла Крумкачыны лёт — Ад пачыні да стала Ці наадварот... Волю пазам здабывай, Кашальком тугім. Не збязчыць жыцця трамвай, Робячы кругі... Днём — зварыныя клькі, Ноччу — спіць ашчэр. Спачываюць сімакі Ў ракаўках кватэр... 2001

Замест рэкламы...

Дрожжы півавары Мройны дух распарылі, — Глыток, яшчэ глыток... Ад п'яна «Алівары» Да святой Кальвары, — За крокам крок... 2002

Стрыптыз

У арліцы пярэнак — сем тысяч, А ўсяго п'яцсот грамаў вагой. А таму — і ўзятае ўвясі, Як не чуючы цела свайго. Горы ёсць, ёсць зямля, ды арліца Мае крылы, каб неба мець... ...Распранаюцца маладзіцы, Дужа хочацца — узяцець!.. 2004

Амалё на Маякоўскаму...

Каб жыццём на зямлі зацяжарыцца, Нават неба шукае глебу... Калі мафія нараджаецца, Значыць, гэта камусьці трэба?.. 2004

Спартыўная элегія

Стадыёна гіганцкае вуха, Я табою эпоху слухаў, Я цябе скіроўваў у неба... — Мы свой матч не праігралі ганеба. Мы былі тады маладыя, І каму пафарціць удача, Не гадалі: Надзея — як мячык, — Круглы ён: выйгрыш дасць ці адыме?... Мы не пунулі ў касталомы, Спадчына не стаўлялі падножкі. А на трапыні ўдар, як вядома, Не хапае спрыяння трошкі... Мы згулялі — няхай па нулях, — Перамогам пазначыўшы шлях. Сёння крута шуміць стадыён — Гандлярком абярнуўся ён І не ў неба настаяў вуха: Для яго там і пуста, і глуха. Бо другое ў яго захапленне: Не прафуквае бізнес-імгненне. Не паказвае сёння тابلэ, Колькі лічбаў хавае трыблэ. Сёння спрынтэры тут і таеры — Учаражыць уркі і фаверы, — Пераможшы, бізнесу гранды... Толькі гэта не з нашай каманды. 2005

Чалавек, разумная малпа... Столькі год з навуковых гармат Па тварныню боскаму залпам Дарвін б'е — і ўсё неўпапад. Недадэліты дэ пералёты, А па Богу — ніяк не ўціліцца!.. Што было да хаосу? — а потым Будзе што? Зноў хаос умяцеліцца?! Пазнавалыны, але да бясконнасці... Недаступнасцю свет лякае. Скажа хто: звалючы коціцца, — А куды? І па ліку якасць? Чалавецтва прыроды аковы Разбурэае — і з д'ябальскай пробаю (Быццам Бог даў шлях тупіковы...) З чалавек стварае робота. Чалавецтва мяняе матрыцы, — Пот — шурком з геніяльных лясін... Пасміхаецца малпа ў Афрыцы: Чалавецтва, не памыліся!.. 2006

Бяседаю і песняй...

Нілу Гілевічу Гучыць над нашым краем: «Радзіма дарагая...» А мы ўсё паміраем, А нам дапамагаюць. Даламагаюць звэрку, Даламагаюць энэржу, Каб жожны з нас паверыў, Што гэта — камунізм. Што свет стары ўхрыпца Пры новай жыццё ановце: Сварыцца і мірыцца Усім на адзінай мове. А нам да гэтай плыюмы Далёка — ой далёка! А мы яшчэ па-свойму Нязломкі пагалікаць. Як з Нарачу Палессе, Як Нача з Панямоннем: Бяседаю і песняй — Гамонім і гамонім! Бо запавет Францішка Тракуце, «каб не ўмірлі»: Есць мова — нас не знішчыць Камак задухі ў горле. Есць мова — мы паўстанем Сваю душу агучыць. І свет складзе паданні Пра нашу неўміручасць. 2011

FEMEN абвясцілі вайну беларускім чыноўнікам

Рух украінскіх феміністак заклікаў прызначыць персанаім нон-грата ў Украіне ўсіх чыноўнікаў і афіцыйных прадстаўнікоў беларускай улады.

«Мы пачынаем ва Украіне кампанію па прызначэнні персанаім нон-грата ўсіх афіцыйных асоб і чыноўнікаў з Беларусі, калі яны з'яўляюцца прадстаўнікамі ўлады. Мы маем намер пераследаваць любога такога чыноўніка ў сваёй краіне. Таму раім ім добра падумаць, перш чым ехаць ва Украіну», — заявіла кіраўніца руху Ганна Гуцол у інтэрв'ю «Еўрарадыё».

«Гэта не толькі хлусня, але і бязмежная крывадушнасць, — заявіў польскаму выданню прафесар Войцех Матэрска. — Лукашэнка выкарыстоўвае польскую трагедыю ў гульты з Масквой. Калі ён сфармулюе з Крамлём, то намякаў, што аддасць палікам спіс. Цяпер жа, калі ён пагадзіўся з Масквой, зноў забяў пра гэты спіс».

«Гэта з'яўляецца апошняй катынскай таямніцай. НКУС забіў у Беларусі 3782 паліакі, якія знаходзіліся ў той час у турмах на тэрыторыі БССР. Па сённяшні дзень невядомы дадзеныя тых людзей, а таксама месца іх расстрэлу і пахавання», — піша выданне.

Былы пасол Украіны ў Беларусі Раман Бязсмертны лічыць, што Віктар Януковіч павінен адкікаць амбасадара і знізіць узровень свайго прадстаўніцтва ў Мінску.

Паводле яго слоў, «перш за ўсё павінна была прагучаць жорсткая заява украінскага МЗС, а далей наш амбасадар у Беларусі павінен быў прыняць меры, якія паспрыялі б пошуку зніклых украінскіх грамадзян. Нарэшце, Кіеў мог бы знізіць узровень свайго прадстаўніцтва ў Мінску, адкікаўшы для кансультацый амбасадара».

«На гэтыя дзевяці МЗС Украіны не павінна ўплываць тое, чым займаліся ў Беларусі актывісты Femen. Яны — украінскія грамадзяне, а ў Беларусі ў мінулым бяспледна зніклі апаненты прэзідэнта. Наша краіна павінна была імгненна заявіць аб падтрымцы сваіх грамадзян», — заявіў Бязсмертны ўкраінскім СМІ.

Афіцыйны прадстаўнік МЗС наконі інцыдэнту заявіў, што чакваюць вынікаў афіцыйнага расследавання, якое паабяцалі правесці беларускія праваахоўныя органы.

ПАСТФАКТУМ

Палякі не паверылі

«НКУС не забіў у Беларусі ніводнага паліака», — заявіў Аляксандр Лукашэнка ў адказ на пытанне польскага журналіста пра «беларускія спісы» расстрэляных у 1939 годзе польскіх афіцэраў. Вядучая польская газета «Rzeczpospolita» лічыць, што кіраўнік Беларусі падманвае.

«Гэта не толькі хлусня, але і бязмежная крывадушнасць, — заявіў польскаму выданню прафесар Войцех Матэрска. — Лукашэнка выкарыстоўвае польскую трагедыю ў гульты з Масквой. Калі ён сфармулюе з Крамлём, то намякаў, што аддасць палікам спіс. Цяпер жа, калі ён пагадзіўся з Масквой, зноў забяў пра гэты спіс».

«Гэта з'яўляецца апошняй катынскай таямніцай. НКУС забіў у Беларусі 3782 паліакі, якія знаходзіліся ў той час у турмах на тэрыторыі БССР. Па сённяшні дзень невядомы дадзеныя тых людзей, а таксама месца іх расстрэлу і пахавання», — піша выданне.

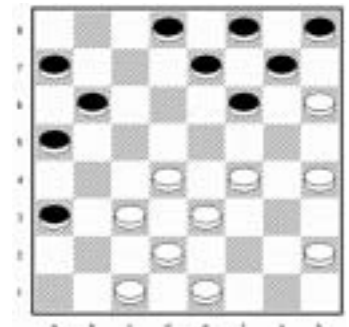
Паводле меркавання іншага гісторыка Збігнева Сямашкі, «завяў Лукашэнка — поўная лухта». Ён нагадваў, што з савецкіх дакументаў вядома пра расстрэл паліакаў у Беларусі, бо мінскае НКУС атрымаў з Масквы расстрэляныя загады. Таксама як ва Украіне ў 1940 годзе польскіх вязняў прывезлі ў мінскую турму. Далейшы іх лёс невядомы. «Лічыцца, што іх расстрэлялі ды пахавалі ў Куралатах альбо іншым сакрэтным месцы НКУС. Вось ужо 20 год расійскае кіраўніцтва не хоча перадаць палікам адпаведныя дакументы па гэтай справе. Гісторыкі лічаць, што ў Беларусі можа захоўвацца копія. Пра гэта сведчаць украінскія матэрыялы, у Кіеве захавалася копія украінскага спісу, якую афіцыйны Кіеў перадаў палікам. Больш за тое, савецкі НКУС вёў вельмі дакладную дакументальную свая значнасць, таму словы Лукашанкі не вартыя даверу», піша польскае выданне.

ШАШКІ

Сярэбраны і бронзавы медалісты

У Санкт-Пецярбургу адбылося першыя спартыўныя ігры на бліц-гульні ў шашкі-64. Выдатна выступілі ў ім прадстаўнікі Беларусі: міжнародны майстар з Гомеля Яўген Кандрэчанка заваяваў сярэбраны медаль, гросмайстар Андрэй Валюк з Мінска — бронзавы. Чэмпіёнам жа стаў Сяргей Белашэў (Украіна).

Я.Кандрэчанка перадаў нам па электроннай пошце павучальны эпізод спаборніцтва:

Белыя (С.Белашэў): c1, c3, d2, d4, e1, e3, f4, h2, h4, h6 (10). Чорныя (Я.Кандрэчанка): a3, a5, a7, b6, d8, e7, f6, f8, g7, h8 (10). Чорныя аслабляюць левы фланг белых: 10...bc5 11. d:b6 a:c7 12. fg5 c:b6 13. e:d4 a:b6 14. e:f2 b:a5 15. d:e3 d:c5 16. d:b6 a:c7 17. e:d4 c:b6 18. h:g3 d:c7 19. g:f4 b:a5 20. f:e3 c:b6 21. c:d2. І далей чорныя гулялі ў тым жа духу і завяршылі партыю невядучай камбінацыяй. Пашукайце яе ў рамках нашага бліца-76/4.

Дамачныя праблемы

З такімі кампазіцыямі мы ўжо знаёмлі вас па шашках-64. Бываюць яны і ў шашках-64.

1. Белыя: 15, 25, 27, 28, 32, 33, 36, 39, 41 (9). Чорныя: 8, 16, 18, 19, 21, 24, 26, 29, дамка 5 (9). Выйгрыш: 31, 28-22, 34, 3, 10, 27 (24A) 38 (30) 43 (35) 49x. A(23) 38! (28) 27/49 (33) 43x.

2. Белыя: 16, 18, 19, 27, 29, 31, 33, 34, 43, 50 (10). Чорныя: 2, 7, 8, 9, 11, 20, 26, 30, 35, 45, дамка 48 (11). Таксама перамога белых: 34, 1, 7, 6, 42! (40) 33, 39, 6x.

3. Белыя: 15, 25, 27, 28, 32, 33, 39 (7). Чорныя: 5, 9, 16, 19, 21, 24, 29, дамка 46 (8). Перавага на баку белых з-за іх лепшай пачатковай расстаноўкі і першага ходу. Пераканайцеся ў гэтым самі.

Чакаем адказы на працягу двух тыдняў па адрасе: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а, рэдакцыя газеты "Народная Воля", рубрыка "Шашкі".

Рашаем разам

Бліц-76/3 (М.Пустыннікаў): дэманструеца камбінацыйная гульня ў задачы — 1. d:g7 b:g1A 2. g:f6! g:f2/b6 3. a:g1#. A1...h:h4 2. c:d4! 3. a:b8 4. b:e1 h:e5/c7 5. b:h2#.

"Галоўны элемент" (М.Грушэўскі): № 3, 28, 1, 11, 10, 12!x.

Мікалай ГЛАДКІ.

ШАХМАТЫ

Решите задачу В.Трояновский

Белые: Kрh7, Фa5, Лg1, Ce1, Kd4, Kf5 (6). Чёрные: Kрf4, Cb8, Kd1, пп. a7, e4, g5 (6). Мат в 2 хода.

Свои ответы присылайте по адресу: 220030, Минск, ул.Энгельса, 34а, редакция газеты "Народная Воля", "Шахматы".

Лидирует Сергей Азаров

В новом белорусском рейтинге-листе около 600 шахматистов. Впервые на первую строчку взойшел 28-летний гроссмейстер из Мінска Сяргей Азаров — 2667. Успешные выступления на міжнародных турнірах пазволялі мінчаніну за год нарастаць свой рейтинг на 66 (!) пунктаў. На другой строчке — гроссмейстер Сяргей Жыгалко — 2661, на трэцяй — гроссмейстер Аляксей Александров — 2626 (все из Мінска). В первую тридцатку таксама вошлі: гроссмейстеры 4.Аляксей Федоров (Могилев) — 2579, 5.Андрэй Жыгалко (Мінск) — 2572, 6.Нікіта Майоров (Вітэбск) — 2558, 7.Віталій Тетерев (Новопалоск) — 2538, 8.Сяргей Каспаров (Мо-

гилев) — 2521, 7.Андрэй Ковалев (Вітэбск) — 2513, 10.Вячаслав Дыдышко — 2512, 11.Кірылл Стулак — 2503, 12.Евгеній Подольченко — 2484, 13.Міжнародны майстар Уладзімір Раманенко — 2473, 14.гроссмейстер Юры Тіхонов — 2450, 15.майстар ФІДЕ Уладзіслаў Ковалев — 2446, 16.Міжнародны майстар Олег Раманов — 2439, 17.гроссмейстер Віктор Купрэічак — 2434, 18.Міжнародны майстар Андрэй Горовец — 2417, 19.майстар спорта Сяргей Міхайловскі — 2414, 20.Міжнародны майстар Нікалай Аляўдін — 2411, кандыдаты в майстра 21.Манвел Погосян — 2406, 22.Аляксандр Захожін — 2400, 23.Дмітрый Буланов — 2386, 24.Міжнародны майстар Павел Ломако — 2383 (все из Мінска), 25.майстар спорта Уладзімір Веремейчык (Гродно) — 2383, 26.Міжнародны майстар Евгений Мочалов — 2382, 27.Міжнародны майстар Валерій Смірнов (Мінск) — 2360, 28.майстар ФІДЕ Станіслаў Цыганчук (Орша) — 2354, 29.Міжнародны майстар Дмітрый Новіцкі — 2347, 30.гроссмейстер Ігорь Люцко — 2342 (Мінск).

У гэтым спіску возгавляе неаднократная чэмпіонка краіны міжнародны майстар Наталія Попова — 2314. В першую дзясятку таксама входзяць: 2.Міжнародны майстар Надажда Азарова — 2296, 3.Міжнародны майстар Анастасія Зезолькіна — 2272 (все из Мінска), 4.гроссмейстер Анна Шаревіч (Брэст) — 2267, 5.гроссмейстер Раіса Эйдельсон (Вітэбск) — 2254, 6.гроссмейстер Генрыета Лагвілава (Мінск) — 2230, 7.Міжнародны майстар Тацяна Берлін (Брэст) — 2152, 8.кандыдат в майстра Катэрына Хомякова (Мінск) — 2129, 9.Міжнародны майстар Тацяна Каспарова (Могилев) — 2119, 10.кандыдат в майстра Ланіта Стецко (Мінск) — 2116.

Перадалімпійскі!

Некаторыя спартыўныя вынікі 2011 года «Народнай Воля» падводзяць беларускія трэнеры і спартсмены.

Для спартсменаў перадалімпійскі год быў своеасаблівым. Нехта асцярожнічаў, каб не раскрываць усе карты перад Гульнямі, хтосьці працягваў заваёўваць медалі... Але, каб не быць суб'ектыўным у вызначэнні лепшых, мы вырашылі прадставіць слова спецыялістам, якім праранавалі даць ацэнку па трох намінацыях:

- 1. Спартыўная падзея года. 2. Спартсмен года. 3. Самая яркая падзея ў 2011 годзе ў вашым жыцці.

Ірына ЛЕПАРСКАЯ, галоўны трэнер зборнай Беларусі на мастацкай гімнастыцы:

1. Асабіста для мяне галоўнай падзеяй стала заваяванне дзвюхалімпійскімі ліцэнзіямі. Што можа быць яшчэ больш радаснага? Думаю, што тая, хто рытуецца да Гульняў-2012, будзе са мной салідарна — нічога больш значнага, чым заваяванне ліцэнзіяў на Алімпіяду, быць і не магло. А за футбалам і хакеем я не сачу.

Вадзім ДЗЕВЯТОЎСКІ, сярэбраны прызёр Алімпіяды-2008 у кіданні молата:

1. Я хацеў бы адзначыць некалькі падзей, каб кагосьці не пакрыўдзіць. Напрыклад, гэта быў, на мой погляд, цудоўны год для тэнісіста Віктарыя Азаранка, якая радавала бальшышчыку сваім паспяховым выступленнем на турнірах. Чэмпіят свету па лёгкай атлетыцы, што праходзіў у Паўднёвай Карэі, — неадарваны турнір. Заўсёды ж цікава паглядзець на спартсменаў напярэдні Алімпіяды. Увесь свет сачыў за гэ-

1. Чэмпіят свету па боксе. Няхай не крыўдзіцца на мяне прадстаўнікі іншых відаў спорту, але асабіста для мяне гэта было галоўнай падзеяй года. 2. Алім Селімаў — чэмпіён свету па грака-рымскай барацьбе. 3. У мяне летам гэтага года нарадзілася другая дачка. Гэта такая падзея, што не перадаць словам!

Аляксандр СЯДНЕЎ, галоўны трэнер футбольнага клуба «Дынама» (Мінск):

1. Думаю, ніхто не будзе спрачацца, што галоўнай падзея года — гэта тое, што алімпійская зборная Беларусі па футболе патрапіла на Гульні-2012. Калі не памыляюся, ніхто з краін былога Саюза такога поспеху не дабіваўся. Безумоўна, некаторыя адзначаюць, што гэта, маўляў, выпадкова, халыва. Але, ведаеце, нічога выпадковага ў гэтым жыцці не бывае. Нават калі ў нейкім асобным матчы і пашэнціла, то вынік дасягаецца не ў адзін момант. Гэта доўгая работа, якую правялі не толькі цяперашнія трэнеры, але і дзіцячыя, што выхоўвалі футбалістаў.

2. Некаторыя называюць хакеіста Міхаіла Грабюўскага, які гуляе ў Нацыянальнай хакейнай лізе. Праўда, я — не асабліва вялікі спецыяліст у хакеі, а таму свой выбар спыняю на Дар'і Домрачавай і Аляксандры Герасімені.

3. Не буду арыгінальным, калі скажу, што галоўнай падзея года асабіста для мяне — футбольны сезон. Калі працаваў у "Белшыне", у каманды быў вельмі цяжкі пачатак. Наогул была нявызначанасць у плане далейшага лёсу клуба, калі на збор паехала 14 чалавек. Шчыра кажучы, было па-сапраўднаму страшна за каманду. Але сезон аказаўся яркім. Зараз я перайшоў у мінскае "Дынама", і вельмі хочацца, каб усё атрымалася і ў мяне, і ў каманды.

Віктар ЗУЕЎ, сярэбраны прызёр Алімпіяды па боксе:

ЛУЧШИЕ!

По версии белорусских спортивных изданий "Спортивная панорама" и "Прессбол" лучшим белорусским спортсменом 2011 года назван Алим СЕЛИМОВ, представляющий греко-римскую борьбу, а лучшей спортсменкой — пловчиха Александра ГЕРАСИМЕНЯ.

Напомним, что уроженец Дагестана Алим Селимов в уходящем году стал чемпионом мира по греко-римской борьбе, а Александра Герасименя на чемпионате мира победила в самой престижной дисциплине — стометровке вольным стилем. "Народная Воля" проанализировала, что говорили победители о себе...

Александра ГЕРАСИМЕНЯ: «Замуж пока не хочу...»

— Почему только Герасименя из белорусов выигрывает медали в плавании? Мне сложно ответить на этот вопрос, — говорила Александра в рамках программы "Вне игры". — Конечно, у меня были данные с рождения, все-таки мои родители спортсмены. Я думаю, сказываются гены. Меня с детства причисляли к физической культуре. Я хорошо бежала, прыгала. Для меня это было удовольствием. Я была активным ребенком, и движения мне были в радость. Может, поэтому я выбрала спорт. Возможно, есть другие врожденные данные, плавучесть. Все, что мне нравится, я делаю хорошо. Если я захочу что-то сделать, я буду к этому стремиться и добьюсь своего. А ведь в плавании меня привел друг. Пришли покататься и поиграть... А стала в итоге чемпионкой мира. Спасибо другу!

— Я героиня? Слишком громко сказано. На спортивной арене — возможно. Я понимаю, что на меня все равняется, особенно дети, которые пишут мне, берут автографы, смотрят на меня жадными глазами. Я понимаю, что не могу позволить себе лишнего, потому что это может как-то отразиться на тех, кто за мной наблюдает. Это важно, я считаю, за собой надо следить.

— В Беларусь приехал, когда мне было 16 лет, — цитирует спортсмена goals.by. — До этого я жил в Дагестане в поселке Касумкент. Там же закончил 9 классов школы. Параллельно тренировался, иногда ездил на сборы в Махачкалу. Заниматься начал с 9 лет... После средней школы поступил в экономический колледж. Но закончить его не успел, так как появилась перспектива переезда в Беларусь. Дело в том, что я всегда находился в компании друзей, которые были старше меня. И один из моих товарищей — Камал — предложил перебраться в Мозырь, где жил его дядя — Малик Эскендеров, который является тренером по борьбе. Все произошло очень неожиданно: мы просто сидели в буфете колледжа, съели по ватрушке с лимонадом, заговорили о жизни, и Камал просто говорит: "А давай тебя отправим в Беларусь, там у меня дядя — хороший тренер. Я сейчас сам туда еду". Я сразу же согласился.

Алим СЕЛИМОВ: «Трохи размаўляю на мове»

— Белорусский язык? Трохи размаўляю. Вельмі цікавае гучанне ў нашай мове. Понімаю я ўсе, гаворыць табе могу. Нельга бы столькі лет пражыць в стране і не знаць языка. Поначалу у мяне, правда, плахо палучалось. В училище история Беларуси была на белорусском, и мне надо было как-то учить. Так мне мой друг Сергей Перников переводил то, что написано в книге, на русский язык, а я писал конспект и потом учил.

— В Гомеле у мяне жена Настя і дочка Эльзара. Сам я мусульманін, і стараюся саблюдваць усе традыцыі. П'ять раз в день совершаю намаз. Отмечаю религиозные праздники. Хотя в Беларуси всего-то одна мечеть, да и мусульман немного. Но вот соблюдает пост в Рамадан у меня получается не всегда: все-таки спортивный режим требует нормального питания. Моя жена ислам не приняла, она — христианка. Но не важно, кому молится человек... Алясь СВЕТАЛІЧ.

Чемпион повесил плавки на гвоздь

Шестикратный чемпион мира по плаванию Марк Фостер из Великобритании отказался от участия в Олимпийских играх 2012 года в Лондоне.

41-летний спортсмен заявил в интервью BBC Sport, что для него пришло время завершить карьеру. Ранее Фостер говорил, что он может вернуться в спорт, чтобы принять участие в Олимпиаде. Фостер четыре раза становился чемпионом мира на короткой воде на дистанции 50 метров вольным стилем. Еще два раза Фостер выигрывал золотые медали на дистанции 50 метров баттерфляем. Олимпийские награды пловец не завоевывал. В 2006 году Фостер завершил карьеру, однако через год вернулся в спорт, чтобы выступить на Олимпийских играх 2008 года в Пекине. Пловец прошел отбор на Олимпиаду и был знаменосцем сборной Великобритании на открытии пекинских Игр. На самих соревнованиях Фостер выступил неудачно и побороться за медали не сумел. После Олимпиады-2008 Фостер прекратил выступления, но официально о завершении карьеры не объявлял.

Форсберг признался в сдаче игры

Шведский хоккеист Петер Форсберг признался, что сборная его страны специально проиграла один из матчей хоккейного турнира на Олимпийских играх 2006 года в Турине. Об этом пишет шведское издание Expressen.

По словам Форсберга, шведы сознательно уступили на групповом этапе сборной Словакии (0:3), чтобы избежать встречи с Канадой в 1/4 финала. О матче со словаками 38-летний Форсберг рассказал во время съемок документального фильма "№21 Петер Форсберг". Хоккеист подчеркнул, что его команда делала все, чтобы выиграть турнир. По словам игрока, в том, что шведам было выгодно проиграть Словакии, виновата схема розыгрыша. Правда, другой игрок сборной Швеции Хенрик Седин, который также участвовал в Олимпиаде-2006, отверг подозрения в сдаче матча, пишет издание Vancouver Sun. На Олимпийских играх в Турине сборная Швеции заняла третье место в группе после Словакии и России (россиянам шведы проиграли со счетом 0:5), опередив США, Казахстан и Латвию. В 1/4 финала шведская команда обыграла Швейцарию (6:2), в полуфинале — Чехию (7:3), а в решающем матче — Финляндию (3:2). Форсберг завершил карьеру в начале 2011 года.

Гвардиола покинет «Барселону»?

Главный тренер футбольной испанской "Барселоны" Хосеп Гвардиола не спешит подписывать новый контракт с клубом.

"Люди могут быть спокойны насчет вопроса о продлении моего контракта. Знаю, что делаю. И знаю, когда и как это должно быть сделано. Могу сказать, что количество титулов никак не повлияет на мое окончательное решение. Меня не беспокоят постоянные вопросы к моему будущему. Как только приму решение, сразу сообщу об этом президенту клуба", — приводит слова Гвардиолы официальный сайт клуба.

Как сообщает итальянская пресса, наставник "Барселоны" будущим летом может перейти в миланский "Интер".

Александр НИКОНОВ.

Address: 220030, Minsk, Engelskaya St. 34a. ISSN 2071-9647. Phone: (017) 3286871. Website: http://www.nv-online.info

Subscription info: 63222, 632222. Editor: Iosif Paulavich Syradzich. Contact: 220030, Minsk, Engelskaya St. 34a.